

DECRET LEGISLATIU 1/2000, DE 31 DE JULIOL, PEL QUAL S'APROVA EL TEXT ÚNIC DE LA LLEI DE L'ESPORT

Exposició de motius

La disposició final primera de la Llei 8/1999, de 30 de juliol, de la jurisdicció esportiva i de modificació de les lleis 8/1988, de l'esport, i 11/1984, de creació de l'organisme autònom Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya, i la disposició addicional 1 de la Llei 9/1999, de 30 de juliol, de suport a les seleccions catalanes, autoritzen el Govern de la Generalitat de Catalunya a refondre en un text únic aquestes dues lleis i la Llei 8/1988, de 7 d'abril, de l'esport. El termini donat per ambdues lleis al Govern per dur a terme aquesta tasca és d'un any a partir de la seva entrada en vigor. D'altra banda, les dues autoritzacions per refondre també s'estenen a la regularització, l'aclariment i l'harmonització dels tres textos legals esmentats, i per a intitular els títols, els capítols i els articles del text únic. En exercici de la delegació legislativa atorgada per les dues autoritzacions indicades, s'ha redactat el Text únic de la Llei de l'esport de Catalunya, que s'insereix a continuació d'aquest Decret legislatiu, i que queda estructurada amb una exposició de motius, un títol preliminar relatiu als principis rectoris de la política esportiva de la Generalitat, i sis títols que regulen les entitats esportives el primer, l'organització administrativa de l'esport català el segon, la gestió i regulació de l'educació física i l'esport el tercer, la inspecció esportiva i el règim sancionador administratiu el quart, la Comissió Antidopatge de Catalunya i la Comissió contra la Violència en Espectacles Esportius de Catalunya el cinquè, i la jurisdicció esportiva el sisè; finalment, també conté nou disposicions addicionals i cinc disposicions transitòries. Per tant, en exercici de les autoritzacions atorgades per les lleis 8/1999 i 9/1999, d'acord amb el dictamen emès per la Comissió Jurídica Assessora, a proposta del conseller de Cultura i d'acord amb el Govern, Decreto:
Article únic
S'aprova el Text únic de la Llei de l'esport, que s'insereix a continuació, en el qual es refonen la Llei 8/1988, de 7 d'abril; la Llei 8/1999, de 30 de juliol, i la Llei 9/1999, de 30 de juliol.
Disposició final
Aquest Decret legislatiu entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

L'article 19.2 de la Llei de l'esport té suspesa la vigència mentre no es pronunciï el Tribunal Constitucional.
Barcelona, 31 de juliol de 2000
Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya
Jordi Vilajoana i Rovira, Conseller de Cultura
TEXT ÚNIC
de la Llei de l'esport.
Exposició de motius
I
L'esport s'ha convertit cada dia més en un fenomen social universal i actualment és per a la nostra societat un instrument d'equilibri, de relació i d'integració de l'home en el món que l'envolta. L'esport forma o ha de formar part de l'activitat de l'home des de l'escola fins a la tercera edat i és un element educatiu tant per als esportistes d'elit com per als que se'n serveixen simplement com a instrument d'equilibri psicofísic de la persona.
II
A Catalunya, l'any 1876 es fundà l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, veritable primer club esportiu català, i el 1888 l'Exposició Universal a Barcelona centralitzà en aquesta capital tot un moviment d'avantguarda esportiva que donà lloc a la introducció a tot l'Estat, a través de Catalunya, de molts dels diversos esports. El desplegament d'aquesta activitat s'inicià i es realitzà per mitjà d'unes societats esportives, els clubs, que s'agruparen després en federacions per esports i es coordinaren ja l'any 1933 mitjançant la Unió Catalana de Federacions Esportives. Sortosament, aquesta associació va ser recuperada en regular-se, mitjançant el Decret de la Generalitat 196/1985, de 15 de juliol, la creació de la Unió de Federacions Esportives Catalanes, avui denominada Unió de Federacions Esportives de Catalunya. La Generalitat també creà, pel Decret de 27 d'agost de 1936, desplegat per l'Ordre de 27 d'octubre del mateix any, el Comissariat d'Esports de Catalunya, ens representatiu de l'esport català, com a organisme d'enllaç i suport de l'Administració envers les entitats i les federacions esportives catalanes.
III
La Generalitat de Catalunya té la competència exclusiva en el camp de l'esport i el lleure, tal com estableix l'article 9.29 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, el qual ha assumit així el mandat que l'article 43.3 de la Constitució espanyola de 1978 fa als poders públics perquè fomentin l'educació física i l'esport i facilitin la utilització adequada del lleure. En el territori de l'Estat, l'esport i la cultura física es regulen per la Llei 10/1990, de 15

d'octubre, de l'esport, i també per un conjunt de disposicions reglamentàries que la despleguen. En aquest sentit cal dir que des de l'inici de la formació i de la consolidació de l'esport en el territori de l'Estat, Catalunya ha tingut un paper capdavanter que li ha donat i li dona encara un estil propi i una personalitat indiscutible en la forma de fer l'esport i l'activitat física. Aquest fet va tenir el seu reflex normatiu amb l'aprovació per part del Parlament de Catalunya de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, de l'esport, desplegada per una sèrie de disposicions reglamentàries, i que ara ha estat modificada per adequar-ne el contingut a la nova realitat de l'esport català, en evolució constant. Així mateix, la Generalitat, mitjançant els reials decrets 1668/1980, de 31 de juliol, i 2608/1982, de 24 de setembre, va assumir els serveis i les instal·lacions que van ésser objecte de traspassos de l'Estat a la Generalitat i van constituir els seus mitjans operatius inicials.
IV
La modificació de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, de l'esport, operada per les lleis 8/1999 i 9/1999, ambdues de 30 de juliol, s'ha concretat en el present text únic de la Llei de l'esport, que refon aquestes tres disposicions legals, i que s'estructura en un títol preliminar, sis títols, nou disposicions addicionals i cinc disposicions transitòries. En el títol preliminar es defineixen els objectius i els principis rectoris de la Llei. Dins el conjunt d'objectius, amb què s'estableix la veritable filosofia que la Llei pretén, s'esmenta la voluntat general de fomentar, implantar, divulgar, planificar, executar, coordinar i assessorar, en tots els aspectes necessaris, l'activitat física i l'esport arreu de Catalunya, amb la finalitat bàsica de fer realitat el dret social de tot ciutadà a desenvolupar i exercitar les seves facultats físiques, intel·lectuals i morals, mitjançant un fàcil i lliure accés a l'activitat física i al coneixement i a la pràctica de l'esport. En aquest sentit, els Jocs Olímpics de 1992 van ser l'esperat catalitzador de la llarga i creixent tradició esportiva de Catalunya, en què els ideals del moviment olímpic van trobar llur marc adequat. Per aconseguir aquest fi bàsic, la Llei proposa el desenvolupament d'una política esportiva tenint present un conjunt de principis rectoris. El títol primer està dedicat a les entitats esportives, concepte que, en determinats preceptes de la Llei, cal entendre en sentit ampli, comprensiu de les entitats estrictament esportives i d'aquelles que, sense tenir aquest caràcter, duen a terme d'una manera o altra activitats

fisicoesportives al marge de les que els corresponen segons el tipus d'entitat de que es tracti. Així, en primer lloc es regulen els clubs esportius o associacions esportives, que són les entitats bàsiques, o de primer nivell, a partir de les quals s'organitza l'esport català en l'àmbit privat. També es regulen les entitats no esportives sense afany de lucre, les entitats lucratives i les empreses de serveis esportius, que entre llurs activitats inclouen el foment i la pràctica de l'activitat física i l'esport, i adscriuen la corresponent secció esportiva al Registre d'entitats esportives. En el títol primer també es regulen les entitats esportives de segon nivell, com són les agrupacions esportives, de la naturalesa jurídica de les quals participen els consells esportius i les unions esportives de clubs, i les federacions esportives. Així mateix, es fa referència a la Unió de Consells Esportius de Catalunya, a la Unió de Federacions Esportives de Catalunya i la Federació Catalana d'Esport per a Tothom com a nous de promoció de l'esport. El títol es completa amb la regulació del Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya i amb una sèrie de disposicions comunes a totes les entitats previstes en el mateix títol. El títol segon està dedicat a l'organització administrativa de l'esport català. Quant a l'Administració esportiva de la Generalitat, se'n modifica l'estructura, amb la Secretaria General de l'Esport com a òrgan de direcció política i el Consell Català de l'Esport com a organisme autònom encarregat de la direcció i la gestió de l'activitat administrativa esportiva, que està adscrit, mitjançant l'esmentada Secretaria General, al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Respecte de l'Administració local, la Llei estableix les funcions que corresponen a municipis i comarques en matèria esportiva. El títol tercer tracta la gestió i la regulació de l'educació física i l'esport. El capítol primer d'aquest títol, comença parlant de les activitats fisicoesportives en tots els nivells educatius, per esmentar després l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya, que és un altre organisme autònom adscrit al Departament de Cultura de la Generalitat a través de la Secretaria General de l'Esport, i l'Escola Catalana de l'Esport, com a centre docent de la Generalitat amb competències per a impartir i autoritzar els ensenyaments i la formació esportius. A continuació, el capítol primer fa referència a l'esport d'elit i d'alt nivell, a l'esport d'esbarjo, lleure i salut adreçats a persones de totes les edats, a l'educació física i les

activitats esportives dels discapacitats, i acaba indicant les obligacions que corresponen a la Generalitat de Catalunya en el terreny de la medicina esportiva, respecte de la qual ha de tenir una actuació de caràcter preventiu. El capítol segon del títol tercer, relatiu a les instal·lacions esportives, parla del Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya i de les diferents normes que l'han de desplegar i complementar, indica les diverses actuacions que haurà de dur a terme l'Administració esportiva de la Generalitat en aquesta matèria, i estableix una sèrie de drets i obligacions per a les entitats, tant públiques com privades, propietàries o gestores d'instal·lacions esportives, i/o prestadores de serveis esportius o organitzadores d'activitats fisicoesportives. El títol 4, com a novetat important, regula la inspecció esportiva i el corresponent règim sancionador administratiu, amb la finalitat de controlar el compliment de la normativa esportiva per part de totes les persones, físiques o jurídiques, que hi estan obligades d'una manera o altra, i sancionar el seu incompliment, si s'escau. Les funcions d'inspecció esportiva corresponen a la Secretaria General de l'Esport, que les du a terme mitjançant el Consell Català de l'Esport. La potestat sancionadora administrativa en matèria esportiva correspon, en els àmbits respectius, al departament competent en matèria d'esports i al departament competent en matèria de seguretat ciutadana. Mitjançant el títol 5, i també com a novetat important, es creen la Comissió Antidopatge de Catalunya i la Comissió contra la Violència en l'Esport de Catalunya, amb la finalitat que cadascuna d'aquestes lleis esdevingui l'únic òrgan centralitzador i coordinador de totes les actuacions en les matèries respectives. El títol 6, i últim, regula la jurisdicció esportiva, i dona resposta a la necessitat d'una regulació específica que determini els diferents àmbits competencials i els òrgans jurisdiccionalment que intervenen en cadascuna de les esferes de l'activitat esportiva. El capítol primer regula l'exercici de la jurisdicció esportiva en els seus tres àmbits: disciplinari, competitiu i electoral. El capítol segon fa la classificació de les infraccions i les sancions aplicables a aquells tres àmbits. El capítol tercer regula els procediments jurisdiccionalment mitjançant els quals s'han d'imposar les sancions corresponents per la comissió de les infraccions previstes legalment. El capítol 4 regula els recursos que es poden interposar

contra els actes i les resolucions dels òrgans jurisdiccionalment competents. I el capítol 5 està dedicat al Tribunal Català de l'Esport, que és el nou òrgan suprem jurisdiccional esportiu a Catalunya que substitueix i assumeix les competències que fins ara tenia el Comitè Català de Disciplina Esportiva, que desapareix. V Finalment, s'ha d'advertir que per fer efectiu bona part del contingut d'aquesta Llei, sobretot el que fa referència a les qüestions que són novetat respecte del contingut de la Llei 8/1988, ara refosa amb les lleis 8/1999 i 9/1999, cal dur a terme la corresponent tasca de desplegament reglamentari a fi de permetre l'aplicació pràctica de molts dels seus preceptes. TÍTOL PRELIMINAR Dels principis rectors de la política esportiva de la Generalitat Article 1. La finalitat d'aquesta Llei és, d'acord amb l'article 9.29 de l'Estatut d'autonomia, la definició dels objectius i dels principis rectors de l'esport, l'ordenació del règim jurídic i de l'organització institucional de l'esport a Catalunya, i la regulació de la jurisdicció esportiva. Article 2. Els objectius bàsics d'aquesta Llei són el foment, la divulgació, la planificació i coordinació, l'execució, l'assessorament i la implantació de la pràctica de l'activitat física i l'esport arreu de Catalunya, a tots els nivells i estaments socials, a fi de fer realitat el dret de tot ciutadà a desenvolupar o exercitar les seves facultats físiques, intel·lectuals i morals, mitjançant el lliure accés a una formació física adequada i a la pràctica de l'esport. Article 3.—1 L'esport, atès que té l'origen i es desenvolupa en la mateixa societat, és una funció social que contribueix al desenvolupament complet i harmònic de l'ésser humà i a fer possible la seva formació integral, i que afavoreix la consecució d'una millor qualitat de vida i de més benestar social. —2 La Generalitat, a fi de garantir l'accés en igualtat de condicions i oportunitats al coneixement i a la pràctica de l'esport, desenvolupa la política esportiva tenint presents els principis rectors següents: a) Integrar l'educació i l'activitat físiques i esportives al sistema educatiu general, en tots els seus nivells i àmbits, i també a l'educació especial. b) Fomentar, protegir i regular l'associacionisme esportiu, en totes les seves manifestacions, com a marc idoni per a les pràctiques esportives. c) Coordinar la gestió esportiva amb les funcions pròpies de les entitats locals en el camp de l'esport i donar suport a l'actuació d'aquestes entitats. d) Formular i executar programes especials per a l'educació física i esportiva de les

persones disminuïdes i dels sectors socials més necessitats, a fi que tots ells tinguin més facilitats i oportunitats de practicar l'esport i l'educació física.

e) Promoure l'esport en tots els àmbits i facilitar els mitjans que permetin de practicar-lo, a fi d'assolir una millor qualitat de vida i més benestar social.

f) Promoure les condicions que afavoreixin la igualtat de la dona en l'esport i la seva incorporació a la pràctica esportiva a tots els nivells.

g) Fomentar l'activitat física i l'esport com a hàbit de salut.

h) Promoure i planificar l'esport de competició i d'alt nivell en col·laboració amb les federacions esportives i altres autoritats competents en la matèria, i vetllar perquè es practiqui d'acord amb els principis del moviment olímpic.

i) Ordenar i difondre el coneixement i l'ensenyament de l'esport, i fomentar les escoles esportives que formin adequadament i perfeccionin amb continuïtat i competència els practicants, i vetllar especialment la pràctica esportiva en edat escolar, tant pel que fa a l'ensenyament públic com al privat.

j) Formar adequadament i competentment el personal tècnic professional necessari per aconseguir augmentar la qualitat tècnica de l'esport en general amb una actualització i un perfeccionament constants dels seus coneixements en tots els nivells, vessants i especialitats.

k) Vetllar pel degut control mèdic i sanitari dels esportistes, i també de les instal·lacions, prenent les mesures de seguretat més idònies per a la garantia física i la salut dels practicants, dels espectadors i altres persones implicades en l'organització de l'activitat esportiva.

l) Desenvolupar la recerca en les diferents àrees relatives a les ciències aplicades a l'esport, per tal que aquest millori qualitativament.

m) Vetllar perquè la pràctica esportiva estigui exempta de violència i de tota pràctica que pugui alterar per vies extraesportives els resultats de les competicions.

n) Planificar i programar una xarxa equilibrada d'instal·lacions esportives amb els equipaments necessaris arreu del territori català, que reculli tant com sigui possible tota mena d'iniciatives mirant d'aconseguir una utilització òptima de les instal·lacions, els equips i els materials destinats a la pràctica esportiva.

o) Vetllar prop de les corporacions municipals i els òrgans urbanístics competents perquè els plans i les normes d'ordenació urbanística generals, parcials i especials incloguin les reserves d'espai suficients per a cobrir les necessitats socials i col·lectives d'equipaments

esportius i de lleure.

p) Aprofitar adequadament el medi natural per a les activitats esportives i especialment d'esplai i lleure que hi siguin més idònies.

q) Afavorir la inserció de l'esport en les manifestacions culturals, folklòriques o tradicionals i les festes típiques, arrelades en llocs i comarques de Catalunya, i en tots els actes que ajudin a prendre consciència de l'esport tradicional i popular i que refermin la personalitat de Catalunya.

r) Promoure i difondre l'esport català en els àmbits supraautonòmics, i també la participació de les seleccions catalanes en aquests àmbits.

s) Aplegar, ordenar, subministrar i difondre la informació i la documentació relatives a l'educació física i a l'esport, especialment les que es refereixen als resultats de les investigacions i dels estudis sobre programes, experiències tècniques i científiques i d'altres activitats que convingui conèixer o divulgar.

t) Fomentar que els organismes competents estableixin bonificacions, beneficis i exempcions tributàries per afavorir el desenvolupament de l'esport.

u) Fomentar una protecció adequada dels esportistes mitjançant sistemes de previsió social de caràcter mutualista, i vetllar per la viabilitat contínua i permanent d'aquests sistemes.

Article 4.
L'organització institucional de l'esport a Catalunya segueix els principis de coordinació administrativa, de col·laboració amb les entitats públiques i privades i de participació d'aquestes.

TÍTOL 1
De les entitats esportives a Catalunya
Capítol 1
Dels clubs o associacions esportius i de les seccions esportives d'altres entitats

Article 5. S'entén per club esportiu o associació esportiva, als efectes d'aquesta Llei, qualsevol entitat privada amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar, formada per persones físiques, els objectius bàsics de la qual són el foment, el desenvolupament i la pràctica continuada de l'activitat física i esportiva, sense cap afany de lucre.

Article 6.—1 Els clubs o associacions esportius han d'estar constituïts de manera que consti documentalment llur voluntat, el fi i els objectius pretesos i la manca d'ànim lucratiu.

—2 La formulació dels estatus ha de respondre al principi de representativitat, segons les normes esportives que són aplicables. L'organització interna ha d'ésser democràtica i l'òrgan suprem de govern ha d'ésser l'Assemblea general, integrada per tots els associats amb dret de vot.

—3 La Junta directiva ha d'ésser elegida per l'Assemblea general i tots els seus càrrecs han

d'ésser proveïts mitjançant sufragi lliure, directe, igual i secret, entre tots els seus membres.

Article 7.—1 El règim jurídic dels clubs o associacions esportius s'ha d'adaptar a les normes determinades per reglament. A les entitats esportives federades els són aplicables subsidiàriament les normes reguladores de les federacions esportives catalanes que siguin compatibles amb la mateixa organització.

—2 En qualsevol cas, els estatuts dels clubs o associacions esportius han d'ésser aprovats per l'Assemblea general i ratificats per l'Administració esportiva corresponent, a fi de poderse inscriure al Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya.

—3 Els presidents dels clubs o associacions esportius n'han d'exercir la representació legal i han de presidir-ne els òrgans, llevat dels supòsits que legalment o estatutàriament es determinin.

—4 Els clubs o associacions esportius que, per llur la seva naturalesa, s'organitzin mitjançant una estructura interna simplificada poden gaudir d'un règim jurídic especial, que s'ha de desplegar per reglament. A aquest efecte, tan sols és exigible que en la constitució d'aquests clubs o associacions s'identifiquin els fundadors, el nom, el domicili i la finalitat del club o associació, i també, el sotmetiment a la normativa esportiva que els sigui aplicable.

Article 8. Els clubs o associacions esportius s'han de sotmetre al règim de pressupost i patrimoni propis, d'acord amb els principis de les entitats no lucratives.

Article 9.—1 Per a participar en competicions d'àmbit federatiu, els clubs o associacions esportius, les agrupacions esportives, les entitats no esportives sense afany de lucre i les seccions esportives d'entitats lucratives o d'empreses de serveis esportius s'han de federar a les federacions catalanes corresponents a les modalitats o les disciplines en les quals volen participar.

—2 En tots els casos, les federacions esportives catalanes han d'exigir als clubs o associacions esportius la seva inscripció al Registre d'entitats esportives de la Generalitat, i a les entitats no esportives sense afany de lucre, a les entitats lucratives i a les empreses de serveis esportius l'adscripció de les seves seccions esportives a l'esmentat Registre.

—3 Els clubs o associacions esportius inscrits al Registre d'entitats esportives de la Generalitat que adequin llur activitat als programes esportius promoguts pels òrgans esportius competents poden gaudir del suport d'aquests.

—4 Correspon a la Generalitat de donar a conèixer als organismes competents els clubs o associacions esportius que s'inscriuïn al Registre d'entitats esportives de la Generalitat de

Catalunya, i les seccions esportives d'entitats no esportives sense afany de lucre, d'entitats lucratives o d'empreses de serveis esportius que s'adscriuïn a l'esmentat Registre.

—5 Les societats anònimes esportives amb domicili a Catalunya es regulen per llurs disposicions específiques, sens perjudici de les normes d'aquesta Llei que els siguin aplicables. Igualment, s'han d'inscriure en el Registre d'entitats esportives de la Generalitat.

Article 10. Les entitats de caràcter fundacional que es constitueixin per al foment de les

activitats físicoesportives s'han de regular d'acord amb la Llei 1/1982, de 3 de març, de

fundacions privades, o norma que la substitueixi, i amb les prescripcions de la present Llei

que els siguin d'aplicació.

Article 11. Les entitats no esportives que estan legalment constituïdes i que entre llurs

activitats inclouen el foment i la pràctica de l'activitat física i l'esport sense afany de lucre,

poden gaudir dels drets i els beneficis esportius que disposen les normes reglamentàries aplicables.

Article 12. Les entitats esportives i les no esportives que sol·licitin, respectivament, la inscripció o l'adscripció de la seva secció esportiva al Registre d'entitats esportives de la

Generalitat de Catalunya i no siguin membres de cap federació esportiva catalana, han

d'acreditar, en la forma que s'estableixi, una activitat i una pràctica esportives continuades,

en el nivell o l'àmbit que correspongui, per poder tenir el caràcter d'entitat registrada i reconeguda als efectes esportius.

Capítol 2

De les agrupacions esportives

Article 13. S'entén per agrupació esportiva, als efectes d'aquesta Llei, qualsevol associació

o entitat privada amb personalitat jurídica i capacitat d'obrar i amb domicili a Catalunya,

integrada per persones físiques o jurídiques, o per persones físiques i jurídiques, amb la

finalitat de desenvolupar, fomentar i practicar l'activitat física o poliesportiva sense cap

afany de lucre. Aquestes associacions no poden exercir cap funció pròpia de les federacions esportives amb relació a l'activitat competicional, llevat que hi hagi mutu acord.

Article 14.—1 La constitució de les agrupacions esportives i la formulació de llurs estatuts

han d'estar d'acord amb els principis de representació democràtica.

—2 El règim jurídic de les agrupacions esportives s'ha de determinar per via de reglament i

s'ha d'inspirar en el dels clubs i les federacions esportius catalans.

—3 Les agrupacions esportives s'han d'inscriure en el Registre d'entitats esportives de la

Generalitat. Les que vulguin prendre part en les competicions d'àmbit federatiu han d'afiliarse

a la federació catalana de la modalitat esportiva en la qual vulguin participar.

—4 Correspon a la Generalitat de donar a conèixer als organismes competents les agrupacions esportives que s'inscriuïn al Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya.

Article 15. Les agrupacions esportives inscrites al Registre d'entitats esportives de la

Generalitat que adeqüin llur activitat als programes esportius aprovats o recomanats pels

òrgans esportius competents poden gaudir del suport d'aquests.

Article 16.—1 Els consells esportius, com a agrupacions esportives, són entitats privades

d'interès públic i social, sense afany de lucre, que tenen per objecte el foment, l'organització

i la promoció de l'activitat esportiva en edat escolar, els quals, si escau, als efectes d'executar o gestionar la política esportiva dels consells comarcals, poden establir els

convenis de col·laboració corresponents. —2 Els consells esportius es creen d'acord amb els criteris de l'organització territorial de

Catalunya i en funció de les característiques demogràfiques, esportives i geogràfiques del territori, i tenen personalitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment de llurs funcions.

—3 Els consells esportius legalment constituïts i inscrits a Catalunya poden integrar-se en un ens representatiu de tots ells, la Unió de Consells Esportius de Catalunya.

—4 La Unió de Consells Esportius de Catalunya és una entitat privada d'interès públic i

social, sense afany de lucre, i ha de gaudir de capacitat jurídica plena per al desenvolupament dels seus objectius generals, encaminats a la recerca i la proposta d'accions comunes per a millorar i desenvolupar l'esport català.

—5 Les unions esportives de clubs i associacions són agrupacions esportives dedicades a

fomentar i coordinar la pràctica de les modalitats o les disciplines esportives que no es trobin assumides per cap federació esportiva catalana.

Capítol 3

De les federacions esportives catalanes

Article 17.—1 Les federacions esportives catalanes són entitats privades d'interès públic i

social dedicades a la promoció, la gestió i la coordinació de la pràctica dels esports específics reconeguts dins l'àmbit de Catalunya, constituïdes bàsicament per associacions

o clubs esportius, agrupacions esportives i altres entitats privades sense afany de lucre que

entre llurs finalitats socials inclouen el foment i la pràctica de l'activitat física i esportiva i

constituïdes també, si escau, per esportistes, tècnics, jutges o àrbitres o altres

representants de persones físiques.

—2 Les federacions esportives catalanes gaudeixen de personalitat jurídica i capacitat d'obrar plenes per al compliment de llurs fins.

Article 18.—1 Només es pot reconèixer, dins l'àmbit territorial de Catalunya, una federació

esportiva per a cada esport, modalitat esportiva o conjunt de modalitats esportives que deriven d'un concepte o un objecte principal o hi estan connectats.

Se n'exceptuen les federacions poliesportives dedicades al foment, l'organització i la

pràctica de distintes modalitats en les quals s'integren únicament esportistes amb disminucions o discapacitats físiques, psíquiques, sensorials o mixtes.

Així mateix, a fi d'establir un marc adequat per a la coordinació de les entitats esportives

que tenen com a objectiu desenvolupar, fomentar i practicar l'activitat física o poliesportiva

sense afany de lucre, de forma no reglada i adaptada a les necessitats i les condicions de

cada col·lectiu o persona, s'ha de reconèixer la Federació Catalana d'Esport per a Tothom

com a ens de promoció de l'esport. Aquesta entitat exerceix les funcions de promoció i organització d'activitats físiques i esportives de caràcter lúdic, formatiu i social, i no pot realitzar les activitats competicionals pròpies de les federacions esportives catalanes.

—2 Les federacions esportives catalanes no tenen finalitat lucrativa.

—3 Per a constituir una nova federació esportiva catalana es requereix:

a) L'existència i la pràctica habitual prèvies d'un esport específic o una modalitat esportiva

que no estiguin assumits per cap federació catalana reconeguda, o que no constitueixin una disciplina derivada d'una altra modalitat esportiva.

b) Una proposta formulada pel nombre d'entitats o pels promotors que s'estableixi mitjançant reglament.

—4 Per al reconeixement d'una nova federació esportiva catalana s'han de tenir en compte,

entre altres, els criteris següents:

a) L'acreditació de viabilitat econòmica autònoma de la nova federació.

b) L'informe previ de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya.

c) El reconeixement de la modalitat esportiva pel Comitè Internacional Olímpic o per una federació esportiva de nivell estatal, continental o mundial.

d) La constitució prèvia com a unió esportiva de clubs durant un període mínim de tres anys.

—5 La revocació del reconeixement d'una federació catalana es pot produir per qualsevol de les causes següents:

a) La desaparició dels motius o la modificació de les condicions, els requeriments i els criteris que van donar lloc al reconeixement de la federació.

b) L'incompliment dels objectius de la federació, de les determinacions o de les obligacions bàsiques que van motivar-ne la creació, segons els seus estatuts.

c) La manca d'activitat durant un període de dos anys.

—6 L'inici de l'expedient de revocació comporta la suspensió del pagament de les subvencions o els ajuts que li hagin estat atorgats.

Article 19.—1 Les federacions esportives catalanes poden sol·licitar la integració com a

membres de les corresponents federacions d'àmbits supraautonòmics i en altres entitats als

efectes de participar, desenvolupar i organitzar activitats esportives en aquests àmbits, en

els termes que estableixin les respectives normes estatutàries i llur aplicació.

—2 Les federacions esportives catalanes de cada modalitat esportiva són les representants

del respectiu esport federat català en els àmbits supraautonòmics. És funció pròpia de les

federacions esportives catalanes la creació, el foment i l'impuls de les seleccions catalanes

de les respectives modalitats o disciplines esportives amb la finalitat de participar en esdeveniments de qualsevol àmbit de caràcter oficial o amistós, segons s'escaigui.

—3 Les normes i els reglaments de les federacions esportives supraautonòmiques només

són aplicables a les federacions esportives catalanes, i si correspon, a llurs clubs i entitats

afiliats, en matèria disciplinària i competitiva, quan actuïn o participin en competicions

oficials dels àmbits supraautonòmics.

Article 20.—1 Perquè una federació esportiva catalana tingui el reconeixement legal cal

que prèviament hagi aprovat els seus estatuts i aquests hagin estat ratificats per l'Administració esportiva de la Generalitat, i que hagi quedat inscrita en el Registre d'entitats esportives de la Generalitat.

—2 Cada federació catalana es pot organitzar territorialment d'acord amb les necessitats

pròpies del seu esport, acomodant-se en el que calgui a la divisió territorial establerta per la

Generalitat.

—3 Les federacions catalanes de les quals depenen esportistes professionals i aficionats

han d'establir, de conformitat amb les disposicions pertinents, les normes i l'estructura

organitzativa que han d'aplicar-se a l'una i l'altra categoria esmentades.

Article 21.—1 Les federacions esportives catalanes han d'estar constituïdes d'acord amb

els principis de representació democràtica dels membres que les integren.

—2 Les federacions esportives catalanes han de dirigir i regular les activitats pròpies de

llurs modalitats esportives desenvolupades a Catalunya en coordinació amb l'Administració

esportiva de la Generalitat de Catalunya.

Article 22.—1 Els òrgans de govern de les federacions esportives catalanes són l'assemblea general i la junta directiva.

—2 La junta és elegida per l'assemblea general i tots els seus càrrecs es proveeixen

mitjançant sufragi lliure, directe, igual i secret entre tots els membres de l'assemblea, llevat

dels mateixos membres de la junta directiva, quan en formen part.

—3 El president de la federació esportiva n'exerceix la representació legal i en presideix

habitualment els òrgans, llevat dels supòsits que determinin els estatuts o els reglaments.

Article 23.—1 La constitució, el règim jurídic, les activitats i el funcionament de les federacions esportives catalanes es

regeixen per les disposicions d'aquesta Llei, pel que

disposen les normes reglamentàries que els siguin aplicables, i per llurs estatuts i reglaments interns.

—2 Les federacions esportives exerceixen la potestat disciplinària sobre els seus membres

o afiliats en via federativa.

—3 Als efectes legals que corresponguin, i atesos els beneficis que en puguin derivar, la

pràctica de l'activitat física i de l'esport s'ha d'acreditar mitjançant una llicència esportiva,

d'acord amb el que s'estableixi per reglament. Aquesta llicència ha d'incloure, com a mínim,

una cobertura que garanteixi les eventuais indemnitzacions, la responsabilitat civil adequada als riscos que comporti l'activitat, i l'assistència sanitària, sempre que

l'esportista no acreditat tenir protegides les contingències per mitjà d'una altra

assegurança. El reglament ha de preveure les llicències temporals, que han de tenir en compte el

temps de durada i el risc de l'activitat esportiva per a la qual se sol·licita.

Article 24.—1 Les federacions esportives catalanes estan acollides al règim de pressupost i

patrimoni propis i han de sotmetre anualment llur comptabilitat i estat

econòmic o financer a una auditoria o a la verificació comptable, d'acord amb les determinacions de

l'Administració

esportiva de la Generalitat.

—2 Les federacions esportives no poden aprovar pressupostos deficitaris sense l'autorització expressa de l'Administració de

la Generalitat. En el supòsit que una federació tingui un dèficit pressupostari superior al

25% del pressupost aprovat per l'assemblea

corresponent, i sempre que la seva situació econòmica deficitària l'impedeixi el

desenvolupament del seu programa esportiu previst, l'Administració de la

Generalitat pot prendre les mesures oportunes per a assegurar el funcionament normal de la

federació. Article 25.—1 Les federacions esportives catalanes han d'informar l'òrgan esportiu de la

Generalitat de llurs programes i activitats, tant els d'àmbit català com els d'àmbit estatal o

internacional.

—2 Pertoca a l'Administració esportiva de la Generalitat de promoure, de comú acord amb

les federacions esportives catalanes, el foment i l'organització d'activitats esportives entre

les comunitats autònomes i en l'àmbit internacional, d'acord amb les normes que són

d'aplicació general.

—3 És competència de les federacions esportives catalanes l'elecció dels esportistes

catalans que han d'integrar les seleccions catalanes, els quals han d'estar proveïts de la

llicència federativa corresponent. Tenen la consideració d'esportistes catalans, a aquests

efectes, els nascuts a Catalunya i els que hagin adquirit el veïnatge civil en aquest territori,

d'acord amb les normes generals aplicables. Els clubs han de facilitar l'assistència a les

convocatòries dels esportistes seleccionats. —4 Les seleccions catalanes poden utilitzar l'himne i la bandera de Catalunya en les

competicions oficials en què participin. —5 Les federacions catalanes, per raons històriques, culturals, esportives i de

veïnatge, han de fomentar d'una manera especial, en la mesura en què ho permetin les respectives

reglamentacions competitives, la cooperació i la coordinació amb les entitats esportives dels

països de llengua catalana, tot promovent seleccions conjuntes, integrades per esportistes

dels respectius països, en competicions esportives.

Article 26.—1 La Unió de Federacions Esportives de Catalunya és l'entitat privada d'interès

públic i social, sense afany de lucre, representativa del conjunt de les federacions legalment

constituïdes i inscrites a Catalunya.

—2 La constitució, la inscripció registral, l'organització i el funcionament de la Unió de

Federacions Esportives de Catalunya s'han d'ajustar a les disposicions reglamentàries que

hi siguin aplicables. En tot cas, els seus òrgans de govern, inclòs el president o presidenta,

s'han de proveir d'acord amb criteris de representació democràtica.

—3 La Unió de Federacions Esportives de Catalunya gaudeix de capacitat jurídica plena

per al desenvolupament dels seus objectius generals, encaminats a la recerca i la proposta

d'accions comunes per a la millora i el desenvolupament de l'esport català i per al seu

foment exterior i la promoció de l'activitat de les seleccions esportives catalanes.

—4 La Unió de Federacions Esportives de Catalunya, a fi de donar compliment als seus

objectius generals, desplega, entre altres, les activitats i les funcions següents:

a) La promoció i la representació de l'esport federat de Catalunya en el seu conjunt.

b) La col·laboració i la participació amb els organismes públics i entitats privades en el desenvolupament i la millora de l'esport en general i de l'activitat física i esportiva en edat

escolar i de l'esport de lleure.

c) La divulgació de la cultura i els principis del moviment olímpic i l'establiment de relacions

amb tota classe d'organismes i entitats esportius d'arreu que persegueixen els mateixos fins.

d) El foment exterior i la promoció de l'activitat de les seleccions esportives catalanes o dels

clubs esportius federats i dels seus esportistes, amb el suport de la Secretaria General de l'Esport.

e) La promoció de la institucionalització de competicions i activitats interautonòmiques o

internacionals que permetin la projecció exterior de Catalunya.

f) L'assessorament de la Secretaria General de l'Esport, en les matèries de la seva competència.

g) Vetllar per la institucionalització de competicions i activitats interautonòmiques o

internacionals que permetin la projecció de Catalunya com a país esportiu.

Capítol 4

Del registre i altres disposicions comunes

Article 27.—1 El Registre d'entitats esportives és una oficina pública de l'Administració

esportiva de la Generalitat de Catalunya que té per objecte la inscripció de les entitats

esportives i l'adscripció de les seccions esportives d'entitats no esportives, regulades en els

altres capítols d'aquest títol que tinguin llur seu social a Catalunya.

—2 La inscripció afecta els actes i les dades que es determinin per reglament. En tots els

casos, són objecte d'inscripció:

a) L'acta de constitució.

b) La denominació.

c) Els estatuts.

d) Els membres directius, els promotors i els representants legals.

—3 Les diferents classes d'entitats s'inscriuen o adscriuen les seves seccions esportives a

les diferents seccions en què s'estructura el Registre, d'acord amb el que es determini per reglament.

Article 28.—1 La inscripció en el Registre d'entitats esportives d'un club o associació, una

agrupació o una federació esportius, comporta, als efectes d'aquesta Llei, llur

reconeixement legal i és un requisit essencial per a optar als ajuts o al suport que la

Generalitat de Catalunya o altres administracions públiques poden concedir.

—2 L'adscripció al Registre d'entitats esportives de les seccions esportives de les entitats

no esportives previstes a l'article 11 permet també a aquestes d'optar als ajuts o als beneficis que les administracions públiques catalanes poden concedir.

—3 La inscripció o l'adscripció al Registre d'entitats esportives no convaliden els actes que

són nuls ni les dades que són incorrectes d'acord amb les lleis.

Article 29. Les administracions públiques catalanes i les federacions i les agrupacions esportives catalanes han de vetllar perquè els clubs o associacions esportius i les seccions

esportives de les entitats no esportives estiguin degudament registrades al Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya.

Article 30.—1 El règim documental del Registre d'entitats esportives i també el sistema de comunicació de les inscripcions o adscripcions, i de les cancel·lacions de les entitats

esportives i de les seccions esportives de les entitats no esportives es determinen per via de reglament.

—2 El Registre d'entitats esportives dóna protecció al nom i, si escau, als símbols de les

entitats registrades i també dóna fe de les dades que s'hi contenen.

—3 En cap cas no es poden utilitzar els símbols i els emblemes olímpics i d'altres entitats

sense l'autorització de les entitats i els organismes pertinents.

—4 Les entitats esportives no poden utilitzar una denominació idèntica a la d'altres de ja

enregistrades, o que s'hi pugui confondre.

Article 31.—1 Correspon de regular per reglament els aspectes d'ordre general que

han de complir obligatòriament els clubs o associacions, les federacions i les agrupacions

esportius, i també l'adaptació d'aquests aspectes, quan calgui, al sistema que estableix

aquesta Llei.

—2 Totes les entitats esportives constituïdes i amb seu a Catalunya, han de portar una

comptabilitat susceptible de justificar l'exactitud dels resultats de les operacions econòmiques realitzades.

Article 32. En cas de dissolució d'una entitat esportiva, el seu patrimoni net, després d'efectuada la liquidació escaient, ha de revertir a la col·lectivitat on radica, d'acord amb els

seus estatuts. En cas d'imprevisió o de dubtes, l'Administració esportiva de la Generalitat ha

d'acordar la destinació dels béns resultants, els quals ha de consignar al foment i a la gestió

de les activitats esportives i de formació física.

Article 33.—1 Els clubs o associacions, les federacions i les agrupacions esportius catalans

poden ser declarats institucions privades de caràcter cultural o reconeguts com d'utilitat pública, sempre que l'Administració esportiva de la Generalitat incoï, a instància de part

interessada, l'expedient pertinent i en faci un informe favorable. El dit expedient ha de seguir la tramitació escaient, d'acord amb la normativa aplicable a cada supòsit. Les declaracions damunt dites comporten els efectes i els beneficis que legalment hi hagi establerts.

—2 A aquest fi, és un requisit indispensable que les entitats sol·licitants estiguin inscrites en

el Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya i que compleixin les

determinacions dels capítols primer, segon i tercer del títol primer que els siguin d'aplicació.

Article 34.—1 L'Administració esportiva de la Generalitat pot instar o, si escau, declarar entitats esportives de caràcter cívic o social les associacions privades que compleixin els

requisits comuns i específics següents:

a) Requisits comuns:

1r Dedicar-se a la pràctica de l'esport o a la formació física sense cap afany de lucre o benefici comercial.

2n Satisfer les despeses que comporta el funcionament normal de l'entitat mitjançant les

aportacions corresponents dels seus membres.

3r Prestar serveis que s'utilitzin exclusivament i directament per a les activitats o les

pràctiques esportives que són l'objecte social de l'entitat.

4t Estar inscrites o tenir adscrita la secció esportiva corresponent al Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya.

b) Requisits específics:

b.1) De les entitats de caràcter cívic: encaminar les activitats directament a la formació

física i esportiva a favor de les persones menors de vint-i-cinc anys, minusvàlids i persones

de la tercera edat.

b.2) De les entitats de caràcter social:

1r Tenir com a destinataris principals dels serveis prestats els esportistes proveïts de llicència federativa que els habiliti per a participar en competicions d'alguna

modalitat esportiva reconeguda.

2n No gaudir els socis de número de condicions especials en la prestació de serveis.

—2 Els membres de l'entitat, sigui quina sigui llur categoria de socis, no poden tenir atribuïda cap part al·lòquata patrimonial o de l'actiu social, sota la reserva o com a garantia de

la devolució de llurs aportacions.

—3 Les entitats que obtenen les esmentades declaracions gaudeixen, si escau, dels

beneficis que els atorga la legislació vigent, sens perjudici que, al marge d'aquelles declaracions, o juntament amb aquestes, la

Generalitat de Catalunya pugui instituir per a

tals entitats una qualificació que comporti beneficis jurídics, econòmics i fiscals de la seva competència.

TÍTOL 2

De l'organització administrativa de l'esport català

Capítol 1

De l'Administració esportiva de la Generalitat

Article 35.—1 Correspon a l'Administració esportiva de la Generalitat exercir les funcions

que li assenyalava aquesta Llei, i també la coordinació amb l'Administració esportiva de l'Estat

i de les entitats locals.

—2 La Secretaria General de l'Esport és l'òrgan de direcció de l'Administració esportiva de la Generalitat i és adscrita al departament que té assignades les competències en matèria

esportiva.

—3 El Consell Català de l'Esport és un organisme autònom de caràcter administratiu adscrit

al departament corresponent. El Consell Català de l'Esport està dotat de personalitat jurídica, patrimoni propi, autonomia administrativa i econòmica i plena capacitat d'obrar per

al compliment de les finalitats i els objectius d'aquesta Llei.

—4 Són funcions del Consell Català de l'Esport:

a) Autoritzar i revocar de forma motivada la inscripció de les federacions esportives catalanes en el Registre d'entitats esportives, ratificar-ne els estatuts i els reglaments, i

inscriure'ls en aquest mateix Registre.

b) Autoritzar i revocar de forma motivada la inscripció en el Registre d'entitats esportives de

les agrupacions esportives i els clubs o associacions esportius, ratificar en l'esmentat

Registre els seus estatuts, i autoritzar i revocar de forma motivada l'adscripció en el Registre d'entitats esportives de les seccions esportives de les entitats no esportives.

c) Planificar i gestionar la política esportiva de la Generalitat.

d) Conèixer els objectius, els programes esportius i els pressupostos de les federacions esportives catalanes i els consells esportius, a fi de subscriure els acords i els convenis de

col·laboració pertinents, i concedir a aquestes entitats les subvencions econòmiques

corresponents, tot inspeccionant-ne i comprovant-ne l'adequació al compliment dels

documents subscrits.

e) Promoure la recerca científica en matèria esportiva.

f) Col·laborar, per mitjà de l'Escola Catalana de l'Esport, en la formació dels tècnics de totes

les modalitats i tots els nivells esportius.

g) Elaborar i desplegar els plans d'actuació per a construir i condicionar els equipaments

esportius, d'acord amb el Pla d'Instal·lacions i Equipaments Esportius de Catalunya, i

actualitzar la normativa tècnica existent per a aquest tipus d'instal·lacions.

h) Coordinar, conjuntament amb la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, les federacions esportives i la resta d'entitats esportives, les actuacions necessàries per a

millorar el nivell i l'alta competició dels esportistes catalans i de les seleccions catalanes en

qualsevol àmbit d'actuació.

i) Promoure i organitzar l'activitat de l'esport escolar i universitari, conjuntament amb les entitats i els organismes públics que tenen competències en aquest camp.

j) Col·laborar amb els organismes competents en matèria de medi ambient i defensa de la

natura, i participar en les activitats esportives que promoguin el desenvolupament d'una

zona geogràfica.

k) Participar en totes les activitats i les actuacions de prevenció i control de la violència en el

món esportiu i de l'ús de substàncies prohibides.

l) Actualitzar el cens d'equipaments esportius de Catalunya, i avaluar el nivell i l'evolució de

la pràctica de l'activitat física i esportiva dels ciutadans.

m) Exercir les funcions inspectores a què fa referència el títol 4.

n) Qualsevol altra activitat que legalment li sigui atribuïda, d'acord amb les finalitats d'aquesta Llei.

Article 36.—1 El Consell Català de l'Esport es regeix pels òrgans següents:

a) La Presidència.

b) La Direcció.

c) El Comitè Executiu.

d) La Comissió Directiva.

—2 El Consell Català de l'Esport disposa dels serveis adequats per a organitzar i exercir les

funcions que es determinin per reglament.

—3 El president o presidenta és el secretari o secretària general de l'Esport, que exerceix la

representació i la direcció superiors del Consell Català de l'Esport.

—4 El director o directora del Consell Català de l'Esport és nomenat pel Govern i té les

atribucions i les funcions següents:

a) Dirigir el Consell Català de l'Esport, d'acord amb les directrius de la Secretaria General de l'Esport, els avantprojectes de pressupost

i preparar la memòria anual de les activitats del Consell.

b) Gestionar i administrar els recursos econòmics del Consell.

c) Elaborar, d'acord amb la Secretaria General de l'Esport, els avantprojectes de pressupost

i preparar la memòria anual de les activitats del Consell.

d) Proposar els programes i el pla d'activitats.

e) Exercir la direcció del personal.

f) Gestionar i atorgar, en nom del Consell, els contractes públics i privats que siguin necessaris, sempre dins les limitacions que estableixen les disposicions vigents.

g) Dirigir les activitats del Comitè Executiu i, en absència del secretari o secretària general

de l'Esport, presidir-ne les reunions.

h) Totes les altres que la Secretaria General li encomani o que li siguin atribuïdes per

reglament.

—5 El Comitè Executiu és integrat per les persones responsables dels serveis i els òrgans

del Consell Català de l'Esport que es determinin per reglament. Correspon al Comitè

Executiu d'emetre informe sobre els programes i els plans d'activitats i equipaments, i altres

assumptes que li sotmeti el director o directora, i també les propostes d'atorgament de

subvencions previstes per les convocatòries corresponents.

—6 Presideix les reunions del Comitè Executiu el director o directora del Consell Català de

l'Esport, en absència del secretari o secretària general de l'Esport.

—7 La Comissió Directiva, presidida pel president o presidenta del Consell Català de

l'Esport, és integrada per representants de l'Administració de la Generalitat, de les

corporacions locals, de les diputacions, de les federacions esportives catalanes i els consells esportius i d'altres institucions o entitats significatives en l'àmbit esportiu.

Igualment, en poden formar part les persones de prestigi reconegut en el món de l'esport

designades pel Consell Català de l'Esport, amb els criteris que s'han de determinar per reglament.

—8 La composició i el funcionament de la Comissió Directiva s'han de determinar per reglament.

—9 La Comissió Directiva té les funcions següents:

a) Emetre informe sobre la constitució o la revocació de les federacions esportives catalanes i sobre llurs estatuts i reglaments.

b) Emetre informe sobre els projectes de disposicions formulats per al desenvolupament

legislatiu i reglamentari de l'esport català.

c) Conèixer i, si escau, formular observacions i suggeriments sobre el Pla director

d'Instal·lacions i Equipaments esportius de Catalunya.

d) Proposar l'ampliació del nombre dels seus membres.

e) Assessorar la Secretaria General de l'Esport i el Consell Català de l'Esport sobre totes

les activitats i les funcions, i també en relació amb les matèries i els estudis que li puguin

ésser encomanats.

10. Els òrgans col·legiats del Consell Català de l'Esport són presidits pel secretari o secretària general de l'Esport.

L'organització, la forma d'elecció dels membres quan calgui, les funcions i el seu règim intern s'han de determinar per reglament, sens perjudici de les

funcions que estableix aquesta Llei.

Article 37.—1 Constitueixen els recursos del Consell Català de l'Esport:

a) Les quantitats consignades anualment en el pressupost de la Generalitat.

b) Les transferències que, anualment, rebi del Consell Superior d'Esports de l'Estat.

c) Els beneficis que produeixen les manifestacions i els actes esportius que organitzi.

d) Els donatius de qualsevol mena que pugui rebre, i les herències, els llegats i els premis

que li siguin concedits.

e) Els fruits, les rendes i els interessos dels seus béns patrimonials.

f) Els ingressos que produeixen les operacions de crèdit necessàries per al compliment dels seus fins.

g) Qualsevol altre recurs que li pugui ésser atribuït.

—2 El Govern ha d'adscriure al Consell Català de l'Esport els béns i els serveis que aquest organisme necessiti per a dur a terme els seus fins.

Article 38.—1 La Secretaria General de l'Esport exerceix les funcions de representació i de direcció superior del Consell Català de l'Esport, les restants que li són assignades per aquesta Llei, les que li són assignades per reglament i també les que li delegui el conseller o consellera del departament encarregat de l'esport.

—2 La Secretaria General de l'Esport, ultra l'assessorament que pot rebre dels òrgans competents del Consell Català de l'Esport, pot també requerir l'assessorament dels consells

esportius i de les federacions esportives catalanes, en els aspectes que pertanyen als

àmbits de competència respectius.

Capítol 2

De l'Administració local

Article 39.—1 Correspon als municipis:

a) Promoure de manera general l'activitat física i l'esport en llur àmbit territorial, especialment en l'àrea escolar, i fomentar les activitats físiques de caire extraescolar i recreatives en el marc de les directrius de la Generalitat de Catalunya.

b) Construir, ampliar i millorar instal·lacions esportives en llur territori.

c) Vetllar per la plena utilització de les instal·lacions esportives existents en llur terme municipal.

d) Portar un cens de les instal·lacions esportives de llur territori.

e) Vetllar pel compliment de les previsions urbanístiques sobre reserva d'espais i qualificacions de zones per a la pràctica de l'esport i l'emplaçament d'equipaments esportius.

f) Cooperar amb altres ens públics o privats per al compliment de les finalitats assenyalades per aquesta Llei.

—2 Els municipis de més de cinc mil habitants han de garantir l'existència en llur territori d'instal·lacions esportives d'ús públic.

Article 40. Correspon a les comarques, com a entitats locals supramunicipals:

a) Promoure i difondre l'activitat física i l'esport en el territori respectiu.

b) Coordinar la utilització de les instal·lacions esportives públiques d'ús comarcal.

c) Cooperar amb els municipis i amb les entitats esportives en la promoció de l'activitat

física i l'esport.

d) Construir, ampliar i millorar instal·lacions esportives d'interès comarcal.

e) Subministrar els elements necessaris per a establir les determinacions del Pla director

d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya, els quals han de referir-se, com a

mínim, a l'estimació dels recursos disponibles i a les necessitats i els déficits de l'àmbit territorial corresponent.

f) Participar en l'elaboració i l'execució dels programes de la Generalitat que tenen per objecte de finançar la construcció, l'ampliació i la millora d'instal·lacions esportives, dels quals són beneficiaris els ens locals.

TÍTOL 3

De la gestió i regulació de l'educació física i l'esport

Capítol 1

De l'educació i l'esport, les activitats fisicoesportives i especials, i el control i la recerca mèdics

Article 41.—1 L'ensenyament i la pràctica de les activitats fisicoesportives, atès llur caràcter

obligatori, s'han d'impartir en els centres docents, públics i privats, de Catalunya, pertanyents als nivells d'educació infantil, educació primària, educació secundària obligatòria, batxillerat, formació professional i educació especial, d'acord amb el que estableix la legislació vigent en aquesta matèria.

—2 El Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya ha d'elaborar la normativa adequada per poder fer efectius l'educació física i l'esport en els diferents graus

de l'ensenyament. Així mateix li pertoca de fomentar la utilització de les instal·lacions esportives escolars fora de les hores lectives.

Article 42.—1 El professorat que imparteix l'ensenyament de les activitats físiques i esportives en els centres docents assenyalats per l'article 41.1 ha de posseir la titulació que

estableix la legislació vigent.

—2 Els dits centres docents, directament o per mitjà de les associacions de pares d'alumnes, poden constituir agrupacions esportives de centre per a fomentar i desenvolupar

més bé l'esport en l'edat escolar. Si aquestes agrupacions participen en competicions

federades, els han d'ésser aplicades les normes, els reglaments i les altres disposicions pròpies de la federació corresponent.

—3 Pertoca al Departament de Sanitat, d'acord amb el Departament d'Ensenyament i el

Consell Català de l'Esport, de regular el control mèdic i sanitari de tots els practicants dels centres educatius damunt dits que cursen les pràctiques o els ensenyaments físics i esportius.

Article 43.—1 Pertoca a l'Administració esportiva i educativa de la Generalitat de vetllar

perquè l'ensenyament físic i esportiu als centres escolars tendeixi a una veritable formació

física i esportiva encaminada a l'educació integral de la persona. També li pertoca de vetllar

perquè es compleixin tots els requisits exigits pel que fa a les instal·lacions esportives, la titulació dels educadors, el control mèdic i sanitari i altres serveis o necessitats que estimi

convenients.

—2 L'activitat esportiva d'àmbit escolar ha d'ésser promoguda pels consells esportius establerts per l'article 16, els quals gaudeixen del suport de l'Administració esportiva de la

Generalitat per al compliment de llurs objectius.

Article 44.—1 Correspon a cada universitat d'organitzar i fomentar l'activitat física i esportiva de la comunitat respectiva.

—2 L'educació física i esportiva d'àmbit interuniversitari és coordinada i

assessorada pel Consell d'Esport Universitari de Catalunya, en el qual hi té representació la Secretaria General de l'Esport. El Consell d'Esport Universitari s'ha de regular d'acord amb el que

disposi la norma legal aplicable.

—3 Els clubs que es formen entre els universitaris practicants de l'esport s'han d'integrar en

agrupacions de clubs, les quals, igualment com aquests, s'han d'inscriure al Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya.

—4 Els clubs i les agrupacions universitaris que vulguin prendre part en competicions oficials d'àmbit federatiu han d'afiliar-se a la federació catalana corresponent a la modalitat

esportiva que els interessi.

Article 45.—L'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya, organisme autònom de

caràcter administratiu creat per la Llei 11/1984, del 5 de març, i adscrit al departament

encarregat de l'esport, mitjançant la Secretaria General de l'Esport, és un centre d'ensenyament superior per a la formació, l'especialització i el perfeccionament de

diplomats i llicenciats en educació física i esport, i també per a la investigació científica i la

divulgació dels seus treballs o estudis.

Article 46.—L'Escola Catalana de l'Esport és el centre docent de la Generalitat amb competències per a impartir i autoritzar els ensenyaments i la formació esportius, sens perjudici de les competències que, en matèria d'ensenyaments reglats, corresponen al

Departament d'Ensenyament, en aplicació de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.

Article 47.—1 L'Administració esportiva de la Generalitat té per objectiu, en el camp de l'esport d'elit i d'alt nivell, impulsar, planificar, fer el seguiment i, si escau, gestionar la

formació integral i el millorament esportiu continuat dels esportistes seleccionats. Realitza aquesta tasca directament en els seus centres de tecnificació i d'alt rendiment, i també mitjançant l'assessorament i els ajuts a les federacions i altres entitats esportives, i

l'establiment del règim de col·laboració amb els corresponents organismes esportius, qualsevol que en sigui l'àmbit territorial. En cada cas, estableix el conveni de col·laboració

pertinent, que pot estendre's a la confecció i el seguiment de programes, la creació d'escoles esportives de diferents nivells i la realització de tasques d'investigació per a sostenir científicament i tècnica els programes propis o els efectuats en col·laboració.

—2 Amb aquesta finalitat, s'han d'atorgar règims especials de promoció i ajuts als esportistes qualificats d'alt nivell.

—3 L'Administració esportiva de la Generalitat ha de donar suport a la participació dels

esportistes catalans amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials en les competicions d'alt nivell.

Article 48.—1 Les administracions catalanes han de promoure l'esport d'esbarjo, lleure i

salut, i han de facilitar l'activitat física lliure espontània i l'organitzada, donant, dins les seves

possibilitats, el màxim d'alternatives al major nombre de persones per a poder ocupar

adequadament el temps lliure amb activitats formatives, creatives, de participació social, de

recuperació física, de manteniment i d'animació, per tal que tothom pugui assolir una millor qualitat de vida.

—2 En qualsevol cas, cal donar oportunitats especials als joves i a les persones de la tercera edat, i també als sectors de la societat més deficitaris en els aspectes esmentats en

l'apartat 1, tenint especialment en compte aquelles zones urbanes o aquells col·lectius als

quals l'ajuda en aquestes activitats pugui reportar un millorament en el seu benestar social.

Article 49.—Pertoca a les administracions catalanes de sostenir i promoure, per mitjà de

llurs òrgans esportius específics, les activitats encaminades al desenvolupament de

l'educació física i de les activitats esportives dels discapacitats i discapacitades, i vetllar també per la formació de tècnics i especialistes, a fi de restablir o millorar els mètodes de

recuperació i de possible activitat esportiva de les persones discapacitades.

Article 50.—1 Pertoca a la Generalitat, en el terreny de la medicina esportiva, de tenir una

actuació de caràcter preventiu que atengui bàsicament els aspectes següents:

a) El control de l'aptitud esportiva, dins el camp de la medicina preventiva.

b) El control i el seguiment dels practicants sotmesos a una disciplina d'entrenament d'esportistes de competició o de risc elevat.

c) Promoure la seguretat en la pràctica esportiva i l'assessorament mèdic i de la salut en

l'activitat física del lleure.

d) L'actuació preventiva o de seguiment i control per evitar que els esportistes utilitzin

productes no autoritzats mèdicament i esportivament, sempre d'acord amb les normes

establertes pels organismes competents.

e) El foment de la formació d'especialistes en medicina esportiva, de la docència i recerca

en aquesta especialitat.

—2 La Generalitat fa aquesta funció des dels seus centres especialitzats degudament acreditats o per mitjà de programes concertats amb altres centres especialitzats.

Capítol 2

De les instal·lacions esportives

Article 51.—1 Correspon al Consell Català de l'Esport redactar i tramitar el Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya i al secretari o secretària general de l'Esport aprovar el projecte de Pla.

—2 El Pla director s'ha de desenvolupar mitjançant programes d'actuació generals, sectorials o territorials, en atenció a la finalitat perseguida en cada cas.

—3 El Pla director té el caràcter de pla territorial sectorial i es regula, en allò que no disposa

aquesta Llei, per la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial.

—4 El Pla director ha de determinar la localització geogràfica de les instal·lacions i dels

equipaments esportius d'interès general, n'ha d'assenyalar el nombre i el caràcter bàsic o

prioritari, i ha d'establir les determinacions i les tipologies tecnicoesportives de les instal·lacions esportives promogudes o construïdes per les entitats públiques de Catalunya.

El Pla també ha d'assenyalar les etapes necessàries per a executar-ne les previsions.

—5 El Consell Català de l'Esport pot desenvolupar programes especials d'actuació, de

caràcter territorial o de caràcter sectorial, mentre no existeixi el Pla director, però en cap cas

no es pot utilitzar aquesta modalitat com a instrument de planificació general de les instal·lacions i els equipaments esportius de Catalunya.

—6 Les determinacions del Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya, els programes d'actuació que el desenvolupin i els programes especials d'actuació són d'aplicació preferent per a l'Administració pública de Catalunya i s'han de

portar a terme d'acord amb les prescripcions establertes en les disposicions que els aprovin.

—7 El Pla director ha d'ésser revisat cada cinc anys.

Article 52.—1 L'aprovació del Pla director i dels programes d'actuació implica la declaració d'utilitat pública de les obres i la necessitat d'ocupació dels terrenys i els edificis corresponents als fins de l'expropiació o de la imposició de servituds.

—2 Els beneficis de l'expropiació es poden estendre a les persones naturals o jurídiques

subrogades en les facultats de l'Administració per a l'execució del Pla o dels programes

d'actuació, d'acord amb les normes legals aplicables en cada cas.

Article 53.—Les determinacions del Pla director s'han de concretar en:

a) els estudis i els plànols d'informació i l'estimació de recursos disponibles;

b) la memòria explicativa del Pla amb la definició de les actuacions territorials prioritàries en

relació amb els objectius perseguits i les necessitats i els déficits territorialitzats;

c) l'estudi econòmic i financer de la valoració de les actuacions territorials prioritàries i de les

de caràcter ordinari;

d) els plànols i les normes tècniques que defineixen i regulen les actuacions.

Article 54.—Les entitats locals i els altres organismes públics, els clubs i agrupacions esportius, les federacions catalanes i els consells esportius han de facilitar al Consell Català

de l'Esport la documentació i la informació que siguin pertinents per a redactar el Pla director d'instal·lacions i Equipaments Esportius.

Article 55.—1 El Consell Català de l'Esport ha de sotmetre el Pla director d'instal·lacions i

equipaments esportius de Catalunya a informe previ de les entitats locals i comarcals el

territori de les quals és afectat per les previsions del Pla, i també a informe dels altres

organismes públics als quals pot interessar, per raó de llurs activitats o competències.

Així

mateix, ha de sotmetre el Pla a informe de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya.

—2 Els informes s'estimen favorables si no es lliuren al Consell Català de l'Esport dins els

terminis legals.

—3 L'aprovació definitiva del Pla director correspon al Govern de la Generalitat.

Article 56.—1 Les determinacions i les previsions incloses en el Pla director d'instal·lacions

i equipaments esportius de Catalunya o en els programes d'actuació poden donar lloc, si

escau, a instar la modificació parcial o la revisió puntual dels plans generals, de les normes

subsidiàries i complementàries de planejament i de les altres modalitats i nivells d'ordenació

urbanística, segons que convingui, davant els òrgans urbanístics corresponents, d'acord

amb llur legislació.

—2 En les modificacions dels plans o les normes d'ordenació que tinguin per objecte una

zonificació diferent o l'ús urbanístic de les zones declarades esportives o dels espais destinats a equipaments esportius, s'ha

d'aplicar allò que disposa l'article 76 del Decret

legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents a

Catalunya en matèria urbanística.

Article 57.—1 Els programes d'actuació sectorials i els territorials han de contenir les determinacions i els documents suficients per al desenvolupament de les previsions del Pla director.

—2 Els programes d'actuació especials, mentre no es disposi del Pla Director, han de contenir les determinacions pròpies de llur caràcter, i de la finalitat i els objectius perseguits, degudament justificats i detallats mitjançant els documents pertinents.

Article 58. Les entitats de caràcter públic i les entitats esportives privades registrades al Registre d'entitats esportives de la Generalitat de Catalunya han de complir, en la construcció de llurs instal·lacions esportives, les determinacions tècniques esportives fixades per la Generalitat. A aquest fi, els projectes tècnics han d'ésser sotmesos, abans d'ésser executats, al coneixement i l'informe del Consell Català de l'Esport.

Article 59.—1 Les entitats públiques i les de caràcter esportiu privades que estan registrades poden formular peticions d'ajut econòmic o tècnic per a instal·lacions esportives, sempre que s'adeqüin a les previsions i les determinacions establertes pel Pla director, o, si escau, pels programes d'actuació que fixi la Generalitat. En aquests supòsits, han de subscriure un conveni de col·laboració amb la Generalitat, en el qual s'han d'especificar les condicions de la concessió de la subvenció i d'utilització de la instal·lació.

—2 L'incompliment de les condicions d'atorgament de l'ajut econòmic dona lloc a l'aplicació de les clàusules sancionadores establertes.

—3 S'estableix el termini d'un any per a la tramitació dels expedients de sol·licituds d'ajut per a equipaments esportius, que comença a comptar des de la data límit de presentació de les sol·licituds fins a la resolució definitiva de l'expedient de subvenció.

Article 60.—Correspon al Consell Català de l'Esport de determinar per reglament les tipologies, la documentació i les característiques tècniques generals i particulars dels projectes d'instal·lacions i equipaments esportius. Igualment s'ha de determinar per via de reglament el contingut dels programes d'actuació generals o especials, als efectes de llur tramitació, assenyalant els criteris i els paràmetres que s'han de tenir en compte per a aprovar i finançar les actuacions que els dits programes preveuen i també les condicions específiques per a concedir-les.

Article 61.—1 Pertoca a la Generalitat, per mitjà dels seus òrgans, de fer el seguiment i el control de l'execució dels projectes d'instal·lacions esportives subvencionats per la mateixa

Generalitat, d'iniciativa pública i d'iniciativa privada, a fi de garantir el compliment dels programes d'actuació aprovats i de les normes tècniques que hi siguin aplicables.

—2 Els òrgans de l'Administració esportiva de la Generalitat han de tenir coneixement de l'evolució de l'ús i la rendibilitat social de totes les instal·lacions esportives que hagin gaudit de llurs ajuts, a fi d'assegurar el compliment dels programes d'utilització que han d'acompanyar necessàriament tot projecte d'obra.

Article 62.—1 Sens perjudici dels altres informes o autoritzacions pertinents, les peticions d'obertura d'un establiment esportiu han d'ésser objecte d'informe del Consell Català de l'Esport, d'acord amb els requisits tècnics esportius.

—2 El mateix òrgan esportiu pot requerir en qualsevol moment als establiments esportius autoritzats les dades relatives al funcionament, la programació, el règim de quotes o de drets econòmics i d'altres que estimi pertinents.

—3 Les entitats, els centres, els establiments públics o privats, amb ànim de lucre o sense, i les empreses dedicades a l'organització d'activitats físiques d'esbarjo i d'aventura on es practiqui una activitat física o esportiva o es prestin serveis esportius, llevat dels centres d'ensenyament general en horari lectiu, han de disposar, com a mínim, d'un títol o titulada d'esport, en els termes que s'estableixin per reglament. Així mateix, han de subscriure un

contracte d'assegurança de responsabilitat civil pels danys eventuals que es puguin ocasionar als usuaris, als practicants o a qualsevol altra persona com a conseqüència de les condicions de les instal·lacions o de l'activitat esportiva.

—4 Les entitats, els establiments o les empreses a què fa referència l'apartat 3 han d'exigir que els usuaris de llurs instal·lacions o serveis disposin d'una llicència esportiva, en els termes establerts per l'article 23.3.

Article 63.—Per tal d'assegurar l'existència d'una xarxa equilibrada d'instal·lacions esportives en el territori de Catalunya, pertoca a la Generalitat de formular un programa d'inversions per col·laborar amb els municipis i les comarques en l'atorgament de subvencions destinades, de manera exclusiva, a la construcció, l'ampliació i la millora d'instal·lacions esportives de caràcter local. Aquest programa s'ha de distribuir territorialment per comarques i ha d'incloure, en tots els casos, els recursos econòmics transferits de les diputacions a la Generalitat, d'acord amb el que estableix la disposició

addicional primera, apartat 2, lletra b).

TÍTOL 4

De la inspecció esportiva i el règim sancionador

Capítol 1

La inspecció esportiva

Article 64.—1 Les funcions d'inspecció esportiva, que corresponen a la Secretaria General

de l'Esport, mitjançant el Consell Català de l'Esport, són les següents:

a) Controlar el compliment de les disposicions legals i reglamentàries en matèria esportiva, especialment les que fan referència a les instal·lacions i les titulacions esportives.

b) Comprovar els fets que siguin objecte de reclamacions o denúncies dels usuaris, i les comunicacions de presumptes infraccions o irregularitats.

c) Controlar el compliment per les entitats esportives de les obligacions establertes per llei o

per reglament per l'Administració.

d) Controlar la gestió de les subvencions.

Article 65. L'Administració competent o l'entitat competent per a atorgar les llicències o les

autoritzacions corresponents en cada cas efectua la inspecció d'instal·lacions i activitats

esportives, llevat dels casos en què l'Administració de la Generalitat exerceix les funcions

inspectores directament o mitjançant el conveni corresponent.

Article 66.—1 Per a l'exercici de les funcions inspectores regulades per l'article 64, el

Consell Català de l'Esport habilita funcionaris que tinguin l'especialització tècnica requerida

en cada cas, els quals han d'actuar degudament acreditats.

—2 En l'exercici de llurs funcions, els inspectors tenen la condició d'agents de l'autoritat, i

com a tals gaudeixen de la protecció i les facultats que en aquest àmbit estableix la normativa vigent.

—3 Per a exercir correctament llurs funcions, els inspectors poden requerir la cooperació

del personal i dels serveis dependents d'altres administracions i organismes públics.

Article 67.—1 Els responsables de les instal·lacions esportives, dels centres i de les seus

de les entitats i qualsevol persona que presti serveis en l'àmbit de l'esport estan obligats a

permetre i facilitar als inspectors l'exercici de llurs funcions, l'accés a les instal·lacions i

l'examen de tots els documents, llibres i registres preceptius.

—2 Els fets constatats pel personal encarregat de les funcions d'inspecció, amb l'observació dels requisits legals pertinents, tenen el valor de proves, sens perjudici de les

que, en defensa dels respectius drets o interessos, puguin assenyalar o aportar les persones interessades.

Article 68. S'ha de regular per reglament el procediment d'inspecció.

Capítol 2

El règim sancionador

Article 69. Les disposicions d'aquest capítol són aplicables a les activitats compreses dins

l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i de la seva normativa de desenvolupament, que es duen a

terme dins l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 70.—1 Són òrgans competents per a acordar la incoació de procediments sancionadors i la imposició de sancions, en els àmbits respectius, els òrgans del departament competent en matèria d'esport i del departament competent en matèria de seguretat ciutadana.

—2 En tot cas, no es poden atribuir a un mateix òrgan competències d'instrucció i resolució.

—3 En tot allò no regulat en aquesta Llei, s'ha d'aplicar als espectacles esportius el règim

sancionador establert per la Llei 10/1990, de 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les

activitats recreatives i els establiments públics.

Article 71.—1 Poden ésser sancionades per fets constitutius d'infraccions administratives

en matèria esportiva les persones físiques i jurídiques que resultin responsables d'aquests

fets.

—2 Si durant la substanciació del procediment sancionador s'aprecia la possible qualificació

dels fets perseguits com a constitutius de delictes o falta, s'ha de passar el tant de culpa al

Ministeri Fiscal i s'ha de suspendre el procediment administratiu un cop l'autoritat judicial

hagi incoat el procés penal que correspongui, si hi ha identitat de subjecte, fet i fonament.

Així mateix, si l'Administració té coneixement que s'està seguint un procediment penal

respecte als mateixos fet, subjecte i fonament, ha de suspendre la tramitació del procediment sancionador.

—3 La sanció penal exclou la imposició de sanció administrativa. Contràriament, si no s'ha

estimat l'existència de delictes o falta, es pot continuar l'expedient sancionador basat, si i escau, en els fets que la jurisdicció penal hagi considerat provats.

Article 72.—1 Constitueixen infraccions administratives en matèria esportiva les accions o

les omissions dels diferents subjectes responsables, tipificades i sancionades per aquesta

Llei.

—2 Les infraccions administratives en matèria esportiva poden ésser molt greus, greus o lleus.

Article 73. Són infraccions molt greus:

a) La realització d'activitats i la prestació de serveis relacionats amb l'esport en condicions

que puguin afectar greument la salut i la seguretat de les persones.

b) L'incompliment de les mesures de seguretat i higiene en matèria esportiva que comporti

un risc greu per a les persones o per a llurs béns.

c) L'incompliment dels deures relacionats amb l'obligació de dissoldre una federació esportiva un cop se n'ha revocat el reconeixement oficial.

d) La realització dolosa de danys en les instal·lacions esportives i el mobiliari o equipaments

esportius.

e) La introducció en instal·lacions on se celebrin competicions o actes esportius, de tota

classe d'armes i objectes susceptibles d'ésser utilitzats com a tals.

f) La introducció i l'exhibició de pancartes, símbols, emblemes o llegendes que impliquin

incitació a la violència en instal·lacions o en altres llocs on se celebrin competicions o actes

esportius. Els organitzadors estan obligats a retirar-los immediatament.

g) Introduir o vendre dins les instal·lacions on se celebrin competicions esportives tota classe de begudes alcohòliques.

h) L'incompliment de les normes que regulen la celebració dels espectacles esportius, que

n'impeixi el desenvolupament normal i produeixi importants perjudicis als participants o al

públic assistent.

i) La desobediència reiterada de les ordres o les disposicions de les autoritats governatives

respecte a les condicions de la celebració d'aquests espectacles, sobre qüestions que n'afectin el desenvolupament normal i adequat.

j) La participació violenta en baralles o desordres públics en els recintes esportius o en els

seus voltants, que ocasionin danys o riscos greus a les persones o als béns.

k) La reincidència en la comissió de faltes greus.

l) El trencament de sancions imposades per infraccions greus o molt greus.

Article 74. Són infraccions greus:

a) L'encobriment de l'ànim lucratiu per mitjà d'entitats esportives sense ànim de lucre.

b) La comissió dolosa de danys en les instal·lacions esportives i en el mobiliari o els

equipaments esportius.

c) La negativa o la resistència a facilitar l'actuació inspectora.

d) L'incompliment d'alguna de les obligacions o les condicions establertes per aquesta Llei

en matèria de llicències, d'instal·lacions esportives, de titulació dels tècnics i de control

mèdic i sanitari.

e) L'incompliment, per les entitats esportives legalment inscrites en el Registre d'entitats

esportives, de qualsevol de les obligacions establertes pels articles 25.1 i 31.2.

f) La manca de l'assegurança de responsabilitat civil a què es refereix l'article 62.3.

g) La utilització de denominacions o la realització d'activitats pròpies de les federacions

esportives.

h) L'organització o la participació en activitats esportives en edat escolar no autoritzades per

l'òrgan competent.

i) La reincidència en la comissió de faltes lleus.

j) El trencament de sancions imposades per faltes lleus.

k) Les conductes anteriorment descrites en les lletres a), g), h) i i) de l'article 73, quan no hi

concorrin les circumstàncies de perjudici, risc o perill en el grau establert.

l) La desobediència de les ordres o les disposicions de les autoritats governatives relatives

a les condicions de celebració dels espectacles sobre qüestions que n'afecten el

desenvolupament normal i adequat.

m) L'incompliment en els recintes esportius de les mesures de control sobre l'accés i la permanència o el desallotjament, la venda de begudes i la introducció i la retirada d'objectes

prohibits.

n) La introducció de begudes alcohòliques als recintes esportius.

o) La introducció de bengales o focs d'artifici en els recintes esportius.

Article 75. Són faltes lleus:

a) L'incompliment d'alguna de les obligacions o les condicions establertes per aquesta Llei i

la normativa de desenvolupament, si la infracció no té la consideració de falta molt greu o

greu.

b) El descuit i l'abandonament en la conservació i la cura dels locals socials i de les

instal·lacions esportives.

Article 76.—1 Les infraccions administratives en matèria esportiva poden donar lloc a:

a) La imposició d'alguna de les sancions establertes en aquest capítol.

b) L'obligació d'indemnitzar pels danys i els perjudicis causats.

c) L'adopció de totes les mesures que calguin per a restablir l'ordre jurídic infringit i anular

els efectes produïts per la infracció.

d) La reposició de la situació alterada per l'infractor o infractora al seu estat originari.

—2 Es poden adoptar com a mesures cautelars l'expulsió o la prohibició d'accés als

recintes esportius, al marge de les indicades en l'article 81.2.

—3 Independentment de les sancions que es puguin imposar, l'òrgan sancionador competent ha d'acordar la restitució dels ajuts i les subvencions percebuts indegudament.

Article 77.—1 Per raó de les infraccions tipificades per aquesta Llei, es poden imposar les

sancions següents:

a) La multa.

b) La suspensió de l'activitat.

c) La suspensió de l'autorització.

d) La revocació definitiva de l'autorització.

e) La clausura temporal o definitiva d'instal·lacions esportives.

f) La pèrdua del dret a rebre subvencions o ajuts públics.

g) La prohibició d'accedir a instal·lacions esportives.

h) La inhabilitació per a organitzar activitats esportives.

i) La cancel·lació de la inscripció o l'adscripció en el Registre d'entitats esportives de la

Generalitat.

—2 Corresponen a les infraccions molt greus:

- a) La multa d'1.000.001 a 10.000.000 de pessetes.
- b) La suspensió de l'activitat d'un a quatre anys.
- c) La suspensió de l'autorització administrativa per un període d'un a quatre anys.
- d) La revocació definitiva de l'autorització.
- e) La clausura de la instal·lació esportiva per un període d'un a quatre anys.
- f) La clausura definitiva de la instal·lació esportiva.
- g) La pèrdua del dret a rebre subvencions o ajuts públics per un període d'un a quatre anys.
- h) La prohibició d'accedir a cap instal·lació esportiva per un període d'un a quatre anys.
- i) La inhabilitació per a organitzar activitats esportives per un període d'un a quatre anys.

—3 Corresponen a les infraccions greus:

- a) La multa de 100.001 pessetes a 1.000.000 de pessetes.
- b) La suspensió de l'activitat fins a un màxim d'un any.
- c) La suspensió de l'autorització administrativa fins a un màxim d'un any.
- d) La clausura de la instal·lació esportiva fins a un màxim d'un any.
- e) La pèrdua del dret a rebre subvencions o ajuts públics fins a un màxim d'un any.
- f) La prohibició d'accedir a cap instal·lació esportiva fins a un màxim d'un any.
- g) La inhabilitació per a organitzar activitats esportives fins a un màxim d'un any.
- h) La cancel·lació de la inscripció o l'adscripció en el Registre d'entitats esportives de la Generalitat.

—4 Correspon a les infraccions lleus la multa de 10.000 pessetes a 100.000 pessetes.

Article 78. En la determinació de la sanció a imposar, l'òrgan competent ha de procurar l'adequació deguda entre la gravetat del fet constituït de la infracció i la sanció aplicada, per a la graduació de la qual ha d'atendre els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat.
- b) La reincidència, per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, i que així hagi estat declarat per resolució ferma.
- c) La naturalesa dels perjudicis causats i, si escau, els riscos suportats pels particulars.
- d) El preu.
- e) El fet que hi hagi hagut advertiments previs de l'Administració.
- f) El benefici il·lícit obtingut.
- g) L'esmena, durant la tramitació de l'expedient, de les anomalies que originaren la incoació del procediment.

Article 79.—1 Les infraccions i les sancions tipificades i establertes per aquesta Llei prescriuen en els terminis següents:

- a) Les molt greus, als dos anys.
- b) Les greus, a l'any.
- c) Les lleus, als sis mesos.

—2 El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar el dia en què la infracció s'ha comès, i el de les sancions, l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució mitjançant la qual s'imposa la sanció.

—3 La prescripció s'interromp per l'inici, amb coneixement de la persona interessada, del procediment sancionador, en el cas de les infraccions, i del procediment d'execució, en el

cas de les sancions. El termini de prescripció torna a transcórrer si aquests procediments estan paralitzats durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte infractor o infractora.

—4 En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput és la de finiment de l'activitat o la del darrer acte mitjançant el qual la infracció s'hagi consumat.

—5 No prescriuen les infraccions en què la conducta tipificada implica una obligació de caràcter permanent per al titular.

Article 80. La imposició de sancions per les infraccions tipificades en aquest capítol no impedeix, si escau, i atenent-ne el fonament diferent, la depuració de responsabilitats disciplinàries de caràcter esportiu.

Article 81.—1 En qualsevol moment del procediment l'òrgan competent per a iniciar l'expedient pot adoptar, mitjançant acord motivat, que s'ha de notificar als interessats, les mesures cautelars de caràcter provisional que assegurin l'eficàcia de la resolució final que hi pugui recaure.

—2 Les mesures a què fa referència l'apartat 1, que no tenen caràcter de sanció, poden consistir en:

- a) La prestació de fiances.
- b) La suspensió temporal de serveis, activitats o autoritzacions.
- c) El tancament d'instal·lacions esportives.

Article 82. Els ingressos derivats de la imposició de les sancions establertes en aquest capítol han d'ésser destinats al compliment dels objectius bàsics establerts per l'article 2.

TÍTOL 5

De les comissions Antidopatge i contra la Violència en l'Esport de Catalunya

Capítol 1

La Comissió Antidopatge de Catalunya

Article 83.—1 La Comissió Antidopatge de Catalunya depèn de la Secretaria general de l'Esport i està integrada per representants del Govern i de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, pel director o directora del Laboratori Antidopatge de Barcelona i

per persones de prestigi reconegut en els àmbits científic, esportiu i jurídic.

—2 Té les funcions següents:

- a) Divulgar informació relativa a l'ús de substàncies o grups farmacològics prohibits, mètodes reglamentaris i llurs modalitats de control, fer informes i estudis sobre les causes i efectes del dopatge, promoure i impulsar accions de prevenció i vetllar pel compliment de les normes vigents.
- b) Col·laborar amb les administracions competents en la prevenció, el control i la repressió de l'ús de substàncies prohibides i mètodes no reglamentaris destinats a augmentar

artificialment la capacitat física dels esportistes o modificar els resultats de les competicions.

c) Determinar les competicions o les proves esportives en les quals és obligatori el control antidopatge.

d) Vetllar per l'aplicació de les regles vigents per a la realització dels controls antidopatge, en competició o fora de competició, a Catalunya.

e) Instar les federacions esportives catalanes a obrir expedients disciplinaris i, si escau, interposar recurs davant el Tribunal Català de l'Esport contra les resolucions disciplinàries

d'aquestes federacions dictades a conseqüència d'una denúncia de la mateixa Comissió.

f) Qualsevol altra funció que li pugui ésser encomanada per la Secretaria General de l'Esport, directament o a proposta de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya.

Capítol 2

La Comissió contra la Violència en Espectacles Esportius de Catalunya

Article 84.—1 La Comissió contra la Violència en Espectacles Esportius de Catalunya

actua per a prevenir tot tipus d'accions i manifestacions de violència que es puguin produir

com a conseqüència d'activitats esportives en l'àmbit territorial de Catalunya, d'acord amb

el principi rector de la política esportiva de la Generalitat de vetllar perquè la pràctica esportiva sigui exempta de violència.

—2 Les funcions de la Comissió contra la Violència en Espectacles Esportius de Catalunya

són les següents:

- a) Elaborar informes i estudis sobre les causes i els efectes de la violència en l'esport.
- b) Recollir i publicar anualment les dades sobre violència en les competicions esportives realitzades a Catalunya.
- c) Promoure i divulgar accions de prevenció i campanyes de col·laboració ciutadana.
- d) Proporcionar a les federacions esportives catalanes, clubs i altres entitats esportives de Catalunya, i també als organitzadors de competicions esportives, les dades i els consells que puguin facilitar la prevenció.
- e) Informar els projectes de disposicions legals referents a espectacles i competicions esportives, disciplina esportiva, i reglamentacions sobre instal·lacions esportives.
- f) Recomandar a les federacions esportives competents i les lligues professionals o, si escau, instar-les a adequar llurs normes de funcionament intern amb la finalitat de tenir en compte en el seu règim disciplinari l'incompliment de les normes relatives a la violència esportiva.
- g) Arbitrar les mesures tendents a impedir l'entrada en els espectacles esportius de

persones que presentin símptomes de trobar-se sota els efectes de begudes alcohòliques, estupefaents, psicotròpics o substàncies similars i a facilitar la realització de les corresponents proves per a detectar-ho.

h) Rebre la informació necessària dels organismes i les autoritats competents en relació

amb la qualificació d'esdeveniments esportius d'alt risc.

i) Proposar a les autoritats competents la incoació d'expedients sancionadors en aquesta matèria.

j) Qualsevol altra funció que per reglament se li adjudiqui.

—3 S'ha de regular per reglament la composició i el funcionament de la Comissió contra la

Violència en Espectacles Esportius, i també les mesures de prevenció contra la violència i

de seguretat en els recintes esportius.

—4 Es crea en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de Catalunya la figura del coordinador o

coordinadora general de seguretat en esdeveniments esportius, amb les funcions genèriques de coordinar i organitzar els serveis de seguretat amb motiu d'esdeveniments

esportius i les altres funcions que s'estableixin per reglament.

—5 Correspon al departament competent en matèria de seguretat ciutadana nomenar el

coordinador o coordinadora general de seguretat, i també els coordinadors per a recintes o

modalitats esportius concrets, nomenaments que han de recaure en membres de la policia

de la Generalitat-mossos d'esquadra.

—6 El que disposen els apartats 4 i 5 respecte al coordinador o coordinadora general de

seguretat només és aplicable a les comarques on la policia de la Generalitat-mossos

d'esquadra s'hagi desplegat en substitució de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

TÍTOL 6

De la jurisdicció esportiva

Capítol 1

Disposicions generals

Article 85.La jurisdicció esportiva s'exerceix en tres àmbits: el disciplinari, el competitiu i l'electoral.

Article 86.—1 En l'àmbit disciplinari, la potestat jurisdiccional esportiva s'estén a conèixer

les infraccions de les regles del joc, la prova o la competició, específiques de cada modalitat

esportiva, i les infraccions de la conducta esportiva tipificades amb caràcter general pel

capítol segon d'aquest títol i, específicament, per les disposicions estatutàries o les

reglamentacions específiques de cada club o associació esportius i de les federacions esportives catalanes.

—2 La potestat jurisdiccional en l'àmbit disciplinari confereix als seus titulars legítims la

possibilitat d'enjudiciar i, si escau, de sancionar les persones o les entitats sotmeses a la disciplina esportiva, segons les respectives competències.

Article 87.—1 En l'àmbit competitiu, la potestat jurisdiccional esportiva s'estén a conèixer

les qüestions de naturalesa competitiva que es plantegin en relació o com a conseqüència

de la pràctica de l'esport, regulada per les normes aplicables a cada federació esportiva.

—2 La potestat jurisdiccional en l'àmbit competitiu confereix als seus titulars legítims la

possibilitat de conèixer i resoldre totes les qüestions que siguin plantejades en relació amb

l'aplicació de les normes reglamentàries esportives establertes per a regular la competició

que correspongui al respectiu àmbit organitzatiu.

Article 88 (article 4, Llei 8/1999).—1 En l'àmbit electoral, la potestat jurisdiccional s'estén a

conèixer les qüestions que puguin sorgir en els processos electorals dels clubs o associacions esportius i de les federacions, des que comença el procés electoral fins que conclou.

—2 La potestat jurisdiccional en l'àmbit electoral confereix als seus titulars legítims la

possibilitat de conèixer i resoldre totes les qüestions que siguin plantejades en relació amb

els procediments electorals per a proveir els càrrecs de direcció i representació dels clubs o

associacions esportius i de les federacions esportives catalanes, i també en relació amb els

procediments establerts per a censurar o reprovar la gestió del president o presidenta i la

junta directiva dels clubs i les federacions esportius catalans.

Article 89.L'exercici de la potestat jurisdiccional esportiva en l'àmbit disciplinari correspon:

a) Als jutges i als àrbitres durant el desenvolupament del joc, la prova o la competició, amb

subjecció a les regles establertes per les disposicions de cada modalitat esportiva o per les

específiques aprovades per a la competició de què es tracti.

b) A les juntes directives de les agrupacions i els clubs esportius, pel que fa a llurs socis, esportistes, tècnics i directius.

c) Als comitès de competició i disciplina esportiva i d'apel·lació de cada federació esportiva,

pel que fa a totes les persones que integren l'estructura orgànica federativa, als clubs esportius i llurs directius, esportistes, tècnics, jutges o àrbitres i, en general, pel que fa a

totes les persones i entitats que estan federades i desenvolupen l'activitat esportiva en

l'àmbit d'actuació de la federació catalana corresponent.

d) Al Tribunal Català de l'Esport, pel que fa a les mateixes persones i entitats a què fan

referència les lletres b) i c) i, en general, pel que fa al conjunt de l'organització esportiva i de

les persones que la integren.

Article 90.L'exercici de la potestat jurisdiccional esportiva en l'àmbit de la competició

correspon:

a) Als jutges i als àrbitres durant el desenvolupament del joc, la prova o la competició, amb

subjecció a les regles establertes per les disposicions de cada modalitat esportiva o per les

específiques aprovades per a la competició de què es tracti.

b) A les juntes directives de les agrupacions i els clubs esportius, en relació amb els jocs o

les competicions de caràcter intern associatiu.

c) Als comitès de competició i disciplina esportiva i d'apel·lació de cada federació esportiva,

en l'àmbit de la competició federada.

d) Al Tribunal Català de l'Esport, en el mateix àmbit de la competició federada.

Article 91.—1 L'exercici de la potestat jurisdiccional esportiva, en relació amb els procediments electorals de les associacions i els clubs esportius, correspon:

a) A la respectiva junta electoral de les associacions o els clubs esportius.

b) Als comitès d'apel·lació de les federacions esportives catalanes.

c) Al Tribunal Català de l'Esport.

—2 L'exercici de la potestat jurisdiccional electoral, en relació amb els procediments electorals de les federacions esportives catalanes i de les agrupacions esportives,

correspon:

a) A la Junta Electoral de les federacions esportives catalanes i de les agrupacions esportives.

b) Al Tribunal Català de l'Esport.

Article 92.Les entitats esportives catalanes exerceixen la potestat jurisdiccional esportiva

en els àmbits disciplinari, competitiu i electoral d'acord amb llurs estatuts i la resta de

l'ordenament jurídic esportiu.

Capítol 2

La disciplina esportiva

Article 93.La competència atribuïda a la jurisdicció disciplinària esportiva, als efectes d'aquest títol, i quan es tracti d'activitats de les associacions i els clubs esportius i de les

federacions esportives catalanes o de competicions compreses dins l'àmbit d'actuació de

les federacions esportives catalanes, s'estén a conèixer les infraccions de les regles del joc,

la prova o la competició i de la conducta esportiva, tipificades amb caràcter general per

aquest títol i les disposicions estatutàries o reglamentàries específiques de cada federació catalana.

Article 94.Les infraccions es classifiquen de la manera següent:

a) Són infraccions de la conducta esportiva les accions o les omissions contràries al que

disposen les normes generals o específiques de disciplina i convivència esportives, siguin o

específiques de disciplina i convivència esportives, siguin o

no comeses durant el transcurs d'un partit, d'una prova o d'una competició de tipus federatiu.

b) Són infraccions de les regles del joc les accions o les omissions que durant el transcurs

d'un partit, d'una prova o d'una competició de tipus federatiu vulneren les normes reglamentàries reguladores de la pràctica d'un esport o d'una especialitat esportiva concreta.

Article 95. En relació amb la disciplina esportiva, les disposicions estatutàries o reglamentàries de les federacions esportives catalanes han d'establir inexcusablement, amb un respecte ple per les disposicions contingudes en aquesta Llei, les qüestions següents:

a) Un sistema tipificat d'infraccions de les regles del joc específiques de cada federació, que en determini el caràcter de molt greu, greu i lleu. Si les disposicions estatutàries o reglamentàries federatives tipifiquen les mateixes infraccions de la conducta esportiva ja recollides en aquest títol, la qualificació d'aquestes segons la gravetat ha de coincidir amb la gradació establerta per aquest títol.

b) Un sistema de sancions proporcional al d'infraccions tipificades.

c) La determinació de les causes modificatives de la responsabilitat i els requisits d'extinció i prescripció d'aquesta.

d) L'observança dels principis legals establerts respecte al procediment sancionador, especialment els relatius a la prohibició d'imposar doble sanció pels mateixos fets i de sancionar per infraccions tipificades amb posterioritat al moment d'haver estat comeses, i l'aplicació dels efectes retroactius favorables.

e) Els procediments disciplinaris de tramitació i imposició, si escau, de sancions que

garanteixin el respecte del tràmit d'audiència dels interessats.

f) Un sistema de recursos contra les resolucions dictades en exercici de la potestat disciplinària.

Article 96.—1 Les infraccions de la conducta esportiva es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

—2 Són infraccions molt greus:

a) Les agressions als jutges, als àrbitres, als jugadors, al públic, als tècnics, als directius i a totes les altres autoritats esportives si causen lesions que signifiquen un detriment de la integritat corporal o de la salut física o mental de la persona agredida.

b) Els comportaments antiesportius que impedeixin la realització d'un partit, d'una prova o

d'una competició o que obliguin a suspendre'ls temporalment o definitivament.

c) Les intimidacions o les coaccions fetes contra àrbitres, jutges, tècnics, directius i totes les altres autoritats esportives.

d) La desobediència manifesta de les ordres i les instruccions emanades de jutges, àrbitres, tècnics i directius i totes les altres autoritats esportives.

e) Els abusos d'autoritat i la usurpació d'atribucions.

f) La violació de secrets en afers que es coneguin per raó del càrrec.

g) Els actes de rebellia contra els acords de federacions, agrupacions i clubs.

h) Els actes dirigits a predeterminedar no esportivament el resultat d'un partit, d'una prova o d'una competició.

i) L'alineació indeguda, la incompareixença no justificada o la retirada d'una prova, d'un partit o d'una competició.

j) El consum de substàncies o fàrmacs destinats a augmentar artificialment la capacitat

física de l'esportista i la pràctica d'activitats o la utilització de mètodes antireglamentaris que

puguin modificar o alterar els resultats d'una competició o d'una prova.

k) La promoció del consum de substàncies o fàrmacs o la incitació a consumir-ne o a practicar o utilitzar els mètodes a què es refereix la lletra j.

l) Els actes dirigits a predeterminedar o alterar els resultats de les eleccions dels càrrecs de

representació o direcció dels clubs esportius i les federacions esportives i tots els actes

dirigits a impedir o pertorbar el desenvolupament dels processos electorals dels clubs

esportius i de les federacions esportives catalanes.

m) El trencament de la sanció imposada per una falta greu o molt greu.

n) Els incompliments dels acords de les assemblees generals o de les juntes de socis de les

federacions o de les associacions i els clubs esportius, i també dels reglaments electorals i

altres disposicions estatutàries o reglamentàries.

o) La no-convocatòria, en els terminis o les condicions legals, de manera sistemàtica i reiterada, dels òrgans col·legiats de les federacions o de les juntes de socis dels clubs i associacions esportius.

p) L'incompliment de les resolucions fermes dictades pel Tribunal Català de l'Esport.

q) La utilització incorrecta dels fons privats de les associacions i els clubs esportius i de les

federacions esportives catalanes, i també de les subvencions, els crèdits, els avals i altres

ajudes rebudes de l'Estat i de les comunitats autònomes o els ajuntaments i altres corporacions de dret públic.

r) Els actes, les manifestacions i qualsevol tipus de conducta que, directament o indirectament, indueixin o incitin a la violència.

s) Les que amb aquest caràcter estableixin les associacions, les agrupacions i les federacions com a infracció de la conducta esportiva, que siguin específiques de l'esport de què es tracti.

—3 Són infraccions greus:

a) Les agressions a què es refereix l'apartat 2.a), si comporten una gravetat menor, atès el

mitjà emprat o el resultat produït.

b) Els insults i les ofenses a jutges, àrbitres, tècnics i directius i totes les altres autoritats esportives, o contra el públic assistent i altres jugadors.

c) Les conductes que alterin el desenvolupament normal d'un partit, d'una prova o d'una competició.

d) L'incompliment d'ordres, de convocatòries o d'instruccions emanades de jutges, àrbitres, tècnics, directius i totes les altres autoritats esportives.

e) Els actes notoris i públics que atemptin contra el decòrum o la dignitat esportius.

f) L'exercici d'activitats públiques o privades declarades incompatibles amb l'activitat o la funció esportives desenvolupades.

g) El trencament de la sanció per infracció lleu.

h) La comissió per negligència de les infraccions tipificades per les lletres n), o), p) i q) de l'apartat 2.

i) L'actitud passiva en el compliment de les obligacions de prevenir la violència en els espectacles públics, i de lluitar-hi en contra, i també en la investigació i el descobriment de

la identitat dels responsables d'actes violents.

j) Les que amb aquest caràcter estableixin les associacions, les agrupacions i les federacions com a infracció de la conducta esportiva.

—4 Són infraccions lleus:

a) Les observacions formulades a jutges, àrbitres, tècnics i directius i totes les altres autoritats esportives en l'exercici de llurs funcions, de manera que signifiquen una lleugera incorrecció.

b) La lleugera incorrecció amb el públic o amb altres jugadors o competidors.

c) L'actitud passiva en el compliment de les ordres i les instruccions rebudes de jutges, àrbitres, tècnics i directius i totes les altres autoritats esportives en l'exercici de llurs funcions.

d) L'incompliment de les normes esportives per negligència o descurança, llevat del cas que

constitueixi una infracció greu o molt greu.

e) Les que amb aquest caràcter estableixin les associacions, les agrupacions i les federacions com a infracció de la conducta esportiva.

Article 97. Es consideren infraccions molt greus, greus i lleus de les regles del joc, de la

prova o de la competició les que amb aquest caràcter estableixin els estatuts i els reglaments dels diferents ens de l'organització esportiva, que han de tipificar les accions i

les omissions en funció de llur gravetat i de l'especificitat de les diferents modalitats esportives, amb ple respecte pels principis i els criteris generals establerts per aquest títol.

Article 98.—1 Per raó de les infraccions tipificades en aquest títol es poden imposar les

sancions següents:

a) L'avis.

b) L'amonestació pública.

c) La suspensió o la inhabilitació temporals.
d) La privació definitiva o temporal dels drets d'associat o associada.
e) La privació de la llicència federativa.
f) La inhabilitació a perpetuïtat.
g) La multa.
h) La clausura del terreny de joc o el recinte esportiu.
i) La prohibició d'accedir als estadis i als recintes esportius.
j) La pèrdua del partit o la desqualificació en la prova.
k) La pèrdua de punts o de llocs en la classificació.
l) La pèrdua o el descens de categoria o divisió.
—2 Corresponen a les infraccions molt greus:
a) La inhabilitació a perpetuïtat.
b) La privació definitiva de la llicència federativa.
c) La privació definitiva dels drets d'associat o associada.
d) La suspensió o la inhabilitació temporals per un període d'un a quatre anys o, si escau, per un període d'una a quatre temporades.
e) La privació del dret d'associat o associada per un període d'un a quatre anys.
f) La multa de fins a 200.000 pessetes.
g) La pèrdua o el descens de categoria o divisió, la pèrdua de punts o de llocs en la classificació, o la clausura del terreny de joc o del recinte esportiu per un període de quatre partits a una temporada, segons que escaigui.
h) La pèrdua del partit o la desqualificació de la prova.
i) La prohibició d'accedir als estadis o als recintes esportius per un període d'un any o més, fins a cinc.
—3 Corresponen a les infraccions greus:
a) La suspensió o la inhabilitació per un període d'un mes a un any, o si escau, de cinc partits a una temporada.
b) La privació dels drets d'associat o associada per un període d'un mes a un any.
c) La multa de fins a 100.000 pessetes.
d) La pèrdua del partit, o la desqualificació en la prova, o la clausura del terreny de joc o del recinte esportiu per un període d'un partit o més, fins a tres, segons que escaigui.
e) La prohibició d'accedir als estadis o als recintes esportius per un període d'un mes a un any.
—4 Corresponen a les infraccions lleus:
a) La suspensió per un període no superior a un mes o un període d'un a quatre partits.
b) La multa de fins a 50.000 pessetes.
c) La privació dels drets d'associat o associada per un període màxim d'un mes.
d) La prohibició d'accedir als estadis o als recintes esportius per un període màxim d'un mes.
e) L'avís.
f) L'amonestació pública.
Article 99. La sanció de multa només es pot imposar a les entitats esportives i als infractors que perceben retribució econòmica per llur tasca. L'impagament de les multes determina la

suspensió per un període ni inferior ni superior al de la suspensió que es podria imposar per la comissió d'una infracció de la mateixa gravetat que la que va determinar la imposició de la sanció econòmica.
Article 100. Les sancions de multa, de pèrdua del partit, de descompte de punts en la classificació, de pèrdua de categoria o divisió i de prohibició d'entrar als estadis o als recintes esportius es poden imposar simultàniament amb qualsevol altra sanció.
Article 101. En el cas que s'imposi una sanció que impliqui la pèrdua del partit o la desqualificació de la prova, o si s'imposa una sanció per una infracció que tingui per objecte la predeterminació, mitjançant preu, acord o intimidació, del resultat d'un partit, d'una prova o d'una competició, o si la infracció és de les tipificades per l'apartat 2.j) de l'article 96, els òrgans disciplinaris titulars de la potestat sancionadora estan facultats per a alterar el resultat del partit, de la prova o de la competició, si es pot determinar que, si no s'hagués produït la infracció, el resultat hauria estat diferent.
Article 102. Són circumstàncies que agreugen la responsabilitat:
a) La reiteració.
b) La reincidència.
c) El preu.
d) El perjudici econòmic ocasionat.
Article 103.—1 Hi ha reiteració si l'autor o autora d'una infracció ha estat sancionat en el curs d'una mateixa temporada per un altre fet que tingui assenyalada una sanció igual o superior o per més d'un que tingui assenyalada una sanció inferior.
—2 Hi ha reincidència si l'autor o autora d'una infracció ha estat sancionat en el curs d'una mateixa temporada per un fet de la mateixa naturalesa o anàloga del que s'ha de sancionar.
Article 104. Són circumstàncies atenuants:
a) La provocació suficient, immediatament anterior a la comissió de la infracció.
b) El penediment espontani.
Article 105. Els òrgans disciplinaris poden, en l'exercici de llur funció, aplicar la sanció en el grau que estimin convenient, tenint en compte la naturalesa dels fets, la personalitat del responsable, les conseqüències de la infracció i la concurrència de circumstàncies atenuants o agreujants.
Article 106.—1 La responsabilitat disciplinària s'extingeix:
a) Pel compliment de la sanció.
b) Per la prescripció de les infraccions o de les sancions.
c) Per la mort de la persona inculpada.
d) Per la dissolució del club, l'entitat o la federació sancionats.
e) Per l'aixecament de la sanció.
f) Per la pèrdua de la condició d'esportista, d'àrbitre o àbitra o de tècnic o tècnica federat o de membre del club o associació esportiva de què es tracti. En aquest últim cas, si la

pèrdua de la condició és voluntària, aquest supòsit d'extinció de la responsabilitat disciplinària té efectes merament suspensius si qui està subjecte a procediment disciplinari en tràmit o ha estat sancionat recupera en qualsevol modalitat esportiva, i dins un termini de tres anys, la condició amb què quedava vinculat a la disciplina esportiva. En aquest cas, el temps de suspensió de la responsabilitat disciplinària no es computa als efectes de la prescripció de les infraccions ni de les sancions.
—2 Les infraccions lleus prescriuen al mes; les greus, a l'any, i les molt greus, als tres anys d'haver estat comeses.
—3 El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar el dia en què s'han comès, s'interromp en el moment en què s'acorda iniciar el procediment i torna a comptar si l'expedient roman paralitzat per causa no imputable a l'infractor o infractora durant més de dos mesos o si l'expedient acaba sense que l'infractor o infractora hagi estat sancionat.
—4 Les sancions prescriuen al mes si han estat imposades per infracció lleu; a l'any, si ho han estat per infracció greu, i als tres anys, si ho han estat per infracció molt greu.
—5 El termini de prescripció de la sanció comença a comptar l'endemà del dia en què adquireix fermesa la resolució per la qual s'ha imposat o el dia en què se n'ha violat el compliment, si la sanció havia començat a complir-se.
Article 107. Les sancions imposades són immediatament executives, sense que les reclamacions o els recursos que s'hi interposin en contra en paralitzin o en suspenguin l'execució, llevat que, després d'haver interposat el recurs, l'òrgan encarregat de resoldre'l acordi, a instància de part, la suspensió de l'execució de la sanció imposada, si hi concorre algun dels requisits següents:
a) Si hi concorre una causa de nullitat de ple dret de la sanció imposada.
b) Si la no-suspensió pot comportar danys o perjudicis de reparació impossible o difícil.
c) Si hi ha aparença de bon dret en favor de la persona que presenta el recurs.
d) Si la no-suspensió pot provocar la impossibilitat d'aplicar la resolució del recurs.
Capítol 3
Els procediments jurisdiccionals
Secció 1
Els procediments jurisdiccionals en l'àmbit disciplinari
Subsecció primera
Disposicions generals
Article 108.—1 Per a imposar sancions per qualsevol tipus d'infracció és preceptiva la instrucció prèvia d'un expedient disciplinari, d'acord amb el procediment que s'estableix en aquesta secció o d'acord amb el que estableixen els estatuts o els reglaments del club o

l'associació esportius o de la federació corresponent.

—2 Els estatuts o els reglaments del club o l'associació esportius o de la federació corresponent s'han d'ajustar als principis generals dels procediments disciplinaris, de manera que regulin i respectin el tràmit d'audiència dels interessats, que respectin el dret

del presumpte infractor o infractora de conèixer, abans que caduqui el tràmit d'audiència,

l'acusació que s'hi ha formulat en contra, i que respectin el dret dels interessats en l'expedient a formular les al·legacions que creguin pertinents, a recusar l'instructor o instructora i el secretari o secretària de l'expedient per causa legítima, i a proposar les

proves que tendeixin a la demostració de les al·legacions i que guardin relació amb el que

és objecte d'enjudiciament.

Article 109.—1 Els procediments disciplinaris per a les infraccions de les regles del joc, la

prova o la competició, o de la conducta esportiva, susceptibles d'ésser qualificades de

constitutives d'una falta lleu o greu, quan requereixin la intervenció immediata dels òrgans

disciplinaris per raó del desenvolupament normal del joc, la prova o la competició, es poden

tramitar pel procediment d'urgència que estableixin els reglaments de les diferents federacions, i, si de cas hi manquen, pel procediment d'urgència regulat en la subsecció 2.

—2 El procediment d'urgència que tinguin establert les diferents federacions per a imposar

les sancions a què fa referència l'apartat 1 ha de regular, en qualsevol cas, la forma i els

terminis preclusius per al compliment del tràmit d'audiència i reconèixer el dret de l'infractor

o infractora a conèixer, abans que caduqui el tràmit d'audiència, l'acusació que s'hi hagi

formulat en contra, i també el dret a fer les al·legacions que estimi pertinents, a recusar els

membres del comitè o l'òrgan disciplinari que tingui atribuïda la potestat sancionadora, i a

proposar proves tendents a demostrar els fets en què l'infractor o infractora pugui basar la seva defensa.

Subsecció segona

El procediment d'urgència

Article 110.El procediment d'urgència s'inicia mitjançant l'acta del partit, la prova o la

competició que reflecteixi els fets que poden donar lloc a sanció, que ha d'ésser subscripta

per l'àrbitre o àrbitra o qui estigui oficialment encarregat d'aixecar-la i pels competidors o

llurs representants, si es tracta d'esports de competició individual, o pels representants dels

clubs o llurs delegats, si es tracta de competició per equips.

Article 111.El procediment d'urgència també pot iniciar-se mitjançant una denúncia de la

part interessada recollida en l'acta del partit o feta posteriorment, sempre que la denúncia

es registri a les oficines de la federació corresponent dins el segon dia hàbil següent al dia

en què hagi tingut lloc el partit, la prova o la competició.

Article 112.En el supòsit que els fets que puguin donar lloc a sanció no estiguin reflectits en

l'acta del partit, la prova o la competició, sinó mitjançant annex o document similar, en el

qual no hi hagi constància que l'infractor o infractora en conegui el contingut, el procediment

s'inicia en el moment en què tingui entrada a la federació corresponent l'annex de l'acta del

partit o el document en què quedin reflectits els fets objecte d'enjudiciament.

Article 113.Un cop iniciat el procediment per la denúncia de la part interessada o com a conseqüència d'un annex de l'acta del partit o el document similar, immediatament s'ha de

donar trasllat de la denúncia o de l'annex o el document als interessats.

Article 114.Els interessats, en el termini de dos dies hàbils següents al dia en què els és

lliurada l'acta del partit, la prova o la competició, en el cas especificat per l'article 110, o en

el termini de dos dies hàbils següents al dia en què hagi estat notificada la denúncia o l'annex o el document similar, al qual es

refereixen els articles 112 i 113, poden formular,

verbalment o per escrit, les al·legacions o les manifestacions que, en relació amb els fets

imputats a l'acta, la denúncia o l'annex o el document similar, considerin convenients a llur

dret i poden, dins el mateix termini, proposar o aportar també, si escau, les proves

pertinents per a demostrar llurs al·legacions, si tenen relació amb els fets imputats.

Article 115.Si els interessats proposen alguna prova per a la pràctica de la qual es requereix l'auxili de l'òrgan competent per a

resoldre l'expedient, aquest, abans de dictar la

resolució pertinent, si estima procedent la pràctica de la prova, ha d'ordenar que es practiqui, ha de disposar el que calgui perquè es porti a terme al més aviat possible, com a

màxim dins el termini de tres dies hàbils següents al dia en què n'hagi acordat la realització,

i ha de notificar als interessats el lloc i el moment en què es practicarà, si la prova requereix

la presència dels interessats.

Article 116.Si no es practiquen proves o un cop practicades les admeses o transcorregut el

termini establert per a practicar-les, l'òrgan competent, en el termini màxim de cinc dies,

dicta la resolució en què, de manera succinta, s'han d'expressar els fets imputats, els

preceptes infringits i els que habiliten la sanció que s'imposi. Si els interessats han demanat

la pràctica de proves i l'òrgan ho considera improcedent, s'han d'expressar en la mateixa

resolució els motius de la denegació de les proves.

Article 117.La resolució a què fa referència l'article 116 s'ha de notificar als interessats, amb expressió dels recursos que s'hi puguin formular en contra i del termini per a interposar-los.

Subsecció tercera

El procediment ordinari

Article 118.Llevat dels casos tipificats per l'article 109.1, per a enjudiciar les infraccions s'ha

de procedir d'acord amb el que s'estableix en aquesta subsecció.

Article 119.El procediment per a enjudiciar les infraccions s'inicia amb la providència de

l'òrgan competent, d'ofici, a denúncia de part interessada o a requeriment de la Secretaria

General de l'Esport de la Generalitat o del Tribunal Català de l'Esport. Les denúncies han

d'expressar la identitat de la persona o les persones que les presentin, la relació dels fets

que puguin constituir infracció i la data de comissió i, sempre que sigui possible, la identificació dels possibles responsables.

Article 120.L'òrgan competent, abans que acordi l'inici del procediment, pot ordenar, amb

caràcter previ, les investigacions i les actuacions necessàries per a determinar si hi

concorren circumstàncies que justifiquin l'expedient, especialment pel que fa a determinar

els fets susceptibles de motivar la incoació de l'expedient, a identificar la persona o les persones que en puguin resultar responsables i a les altres circumstàncies.

Article 121.L'òrgan competent, després de rebre la denúncia o el requeriment per a incoar

un expedient i practicades les actuacions prèvies que es considerin pertinents, dicta la

providència d'inici de l'expedient si entén que els fets que es denunciïn poden constituir

infracció. En cas contrari, dicta la resolució oportuna que acorda la improcedència d'iniciar

l'expedient, la qual es notifica a qui ha presentat la denúncia o el requeriment per a iniciar

l'expedient.

Article 122.No es pot interposar recurs contra la resolució que acordi l'inici de l'expedient.

Contra la que acordi la improcedència d'iniciar-lo, es pot interposar recurs davant l'òrgan

superior, en el termini de tres dies hàbils comptats des de l'endemà de la notificació.

Article 123.La providència en què s'acordi l'inici del procediment ha de contenir el nomenament d'instructor o instructora, el qual s'ha d'encarregar de la tramitació de

l'expedient, i el del secretari o secretària que ha d'assistir l'instructor o instructora en la tramitació, a més d'una succinta relació dels fets que motiven l'inici de l'expedient, la possible qualificació, la identificació de la persona o les persones presumptament responsables i les sancions que hi podrien correspondre, sens perjudici del que resulti de la instrucció de l'expedient.

Article 124.A l'instructor o instructora i al secretari o secretària els són aplicables les causes d'abstenció i recusació previstes en la legislació de l'Estat per al procediment administratiu comú. Els interessats poden exercir el dret de recusació en el termini de tres dies hàbils comptats des de l'endemà de la notificació de la providència d'inici de l'expedient i al mateix òrgan que l'hagi dictat, el qual ha de resoldre sobre la recusació en el termini dels tres dies hàbils següents.

Article 125.En la providència que acordi l'inici del procediment s'ha de concedir als interessats el termini de sis dies hàbils, a comptar de l'endemà de la notificació, perquè puguin proposar per escrit la pràctica de totes les diligències de prova que puguin conduir a l'aclariment dels fets i a l'enjudiciament adequat.

Article 126.Un cop transcorregut el termini establert per l'article 125, l'instructor o instructora, mitjançant la resolució oportuna, ordena la pràctica de les proves que, proposades o no pels interessats, siguin rellevants per al procediment i la resolució. Per aquest motiu, en la mateixa resolució, l'instructor o instructora obre a prova l'expedient per un termini no superior a vint dies hàbils ni inferior a cinc, i comunica als interessats, a qui els ha d'ésser notificada la resolució, el lloc, el moment i la forma de practicar cada prova.

Article 127.Contra la resolució de l'instructor o instructora que denegui la pràctica d'una prova proposada pels interessats, aquests poden reclamar a l'òrgan competent per resoldre l'expedient en el termini de tres dies hàbils, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució. L'òrgan competent, dins els cinc dies hàbils següents, resol sobre l'admissió o el rebuig de la prova proposada i, en el cas que l'admeti, resol el que procedeixi per a la pràctica corresponent.

Article 128.Un cop transcorregut el termini fixat per a la pràctica de les proves, l'instructor o instructora, en el termini de deu dies hàbils comptats des de l'endemà del dia en què fineixi el termini de pràctica de les proves, proposa el sobreseïment i l'arxivament de l'expedient, si considera que no hi ha motius per a formular cap plec de càrrecs o, en cas contrari, formula un plec de càrrecs, en el qual s'han de reflectir els fets imputats, les circumstàncies

concurrents i les corresponents infraccions que puguin constituir motiu de sanció, juntament amb la proposta de resolució. La proposta de sobreseïment i l'arxivament de l'expedient o, si escau, el plec de càrrecs i la proposta de resolució s'han de notificar als interessats perquè, en el termini de deu dies hàbils, comptats des de la notificació, puguin examinar l'expedient i puguin presentar per escrit les al·legacions que considerin convenients en defensa de llurs drets o interessos.

Article 129.Un cop transcorregut el termini concedit als interessats per a formular les al·legacions, l'instructor o instructora eleva l'expedient a l'òrgan competent per a resoldre'l i manté o reforma la proposta de resolució a la vista de les al·legacions formulades pels interessats, per a la deliberació i la decisió de l'expedient.

Article 130.La resolució de l'òrgan competent posa fi a l'expedient i s'ha de dictar en el termini màxim de deu dies hàbils, a comptar de l'endemà del dia en què l'expedient és elevat a l'òrgan competent.

Secció 2
El procediment jurisdiccional en l'àmbit competitiu

Article 131.Tots els expedients que s'incoïn d'ofici o a instància de part en matèria pròpia de la jurisdicció dins l'àmbit competitiu s'han de tramitar amb l'observança de les fases procedimentals següents:

- La incoïció i la notificació fefaent d'aquesta a les parts interessades i a les que es considerin afectades per la decisió final.
- El termini d'al·legacions, la proposició de prova i la pràctica d'aquesta.
- La resolució final i la comunicació fefaent a les parts intervinents, amb especificació dels recursos pertinents i del termini per interposar-los.

Secció 3
Disposicions comunes

Article 132.Un cop iniciat qualsevol procediment, l'òrgan competent per a incoï-lo pot adoptar, amb subjecció al principi de proporcionalitat, les mesures provisionals que estimi pertinents per a assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui dictar-se. L'adopció de mesures provisionals pot produir-se en qualsevol moment del procediment, d'ofici o per petició raonada de l'instructor o instructora, mitjançant acord motivat, que ha d'ésser notificat als interessats. Contra l'acord d'adopció de qualsevol mesura provisional es pot interposar recurs davant l'òrgan competent per a resoldre el recurs, en el termini de tres dies hàbils comptats des de l'endemà de la notificació de l'acord en què s'adopti la mesura.

Article 133.Contra les resolucions dictades en els procediments a què es refereixen les seccions primera i segona d'aquest capítol es pot interposar recurs davant l'òrgan

competent per a resoldre'l en el termini de tres dies hàbils comptats des de l'endemà del dia en què es notifiqui la resolució.

Article 134.Un cop interposat el recurs, l'òrgan competent per a resoldre'l n'ha de donar trasllat immediatament als altres interessats perquè, si escau, puguin impugnar-lo en el termini de dos dies hàbils.

Article 135.Si en el recurs o en la impugnació es demana la pràctica de proves indegudament denegades per l'òrgan que hagi dictat la resolució impugnada, o es demana la pràctica de proves de les quals la part que les proposi no n'hagi pogut tenir notícia abans de dictar-se la resolució impugnada, l'òrgan competent, abans de resoldre el recurs, s'ha de pronunciar sobre la pràctica de la prova demanada i, en el cas que acordi practicar-la, ha d'adoptar els acords que calguin perquè es practiqui en el termini màxim de sis dies hàbils, amb intervenció de les parts, si la prova ho requereix.

Article 136.Un cop transcorregut el termini establert per l'article 134, si no s'ha demanat cap prova, o, si escau, no s'ha practicat la que ha estat admesa o ha transcorregut el termini fixat per l'article 135 sense que s'hagi practicat, l'òrgan competent per a resoldre el recurs dicta la resolució oportuna en el termini màxim de deu dies, la qual s'ha de notificar als interessats, amb expressió dels recursos que s'hi puguin interposar en contra i el termini per a interposar-los.

Article 137.En el cas que hagi transcorregut el termini establert per l'article 136 sense que s'hagi dictat resolució expressa, s'entén que el recurs ha estat desestimada, i es deixa expedida la via administrativa.

Capítol 4
Els recursos

Article 138.—1 Es pot recórrer contra els actes i les resolucions adoptats pels òrgans competents dels clubs i associacions esportius i de les federacions esportives catalanes, si han esgotat, respectivament, la via associativa o la federativa, segons el règim següent:

- Si són resolucions definitives dictades per l'òrgan competent dels clubs o associacions esportius en matèria disciplinària esportiva, ha d'ésser al comitè d'apel·lació de la federació catalana corresponent a l'activitat esportiva principal de l'entitat, si es tracta de clubs federats, o directament al Tribunal Català de l'Esport, si estan constituïts com a clubs de lleure, en el termini dels deu dies hàbils següents al de la notificació de la resolució objecte de recurs.
- Si són decisions adoptades pels òrgans electorals dels clubs o associacions esportius, ha

d'ésser al comitè d'apel·lació de la federació catalana corresponent a l'activitat esportiva

principal de l'entitat, si es tracta de clubs federats, o directament al Tribunal Català de

l'Esport, si estan constituïts com a clubs de lleure, en el termini dels tres dies hàbils següents al de la notificació de l'acord objecte de recurs o al d'aquell en què s'entengui desestimada tàcitament la reclamació perquè no s'ha dictat cap resolució expressa en el termini establert.

c) Si són decisions adoptades pels òrgans electorals de les federacions i agrupacions esportives catalanes, ha d'ésser al Tribunal Català de l'Esport, dins el termini de tres dies hàbils següents al de la notificació de l'acord objecte de recurs o al d'aquell en què la reclamació s'entengui desestimada tàcitament perquè no s'ha dictat cap resolució expressa en el termini establert.

d) Si són resolucions dictades pels comitès d'apel·lació de les federacions esportives catalanes, en l'àmbit de llur competència revisora en matèria electoral, disciplinària esportiva i competitiva, ha d'ésser al Tribunal Català de l'Esport, en el termini dels deu dies hàbils següents al de la notificació de l'acord objecte de recurs o al d'aquell en què el recurs inicial s'ha d'entendre desestimada tàcitament perquè no s'ha dictat cap resolució expressa dins el termini establert.

e) Si són resolucions definitives adoptades pels òrgans competents dels clubs i de les federacions esportives catalanes en matèria disciplinària associativa, o qualsevol altra decisió emanada de llurs òrgans de govern i representació, ha d'ésser a l'autoritat judicial, sens perjudici del que estableix l'article 140 per a la resolució extrajudicial dels conflictes en l'esport.

—2 Les decisions acordades amb caràcter immediat pels jutges o els àrbitres durant el desenvolupament d'un joc o un partit referides a les infraccions de les regles del joc i de la conducta esportiva són immediatament executives, sens perjudici que, en funció de les característiques pròpies de cada modalitat esportiva, els reglaments federatius puguin establir un sistema posterior de reclamacions, fonamentades en l'existència d'un error material manifest.

Capítol 5

El Tribunal Català de l'Esport

Article 139.—1 El Tribunal Català de l'Esport és l'òrgan suprem jurisdiccional esportiu en els àmbits electoral, competitiu i disciplinari a Catalunya, que, amb el suport material, de

personal i pressupostari de la Secretaria General de l'Esport, actua amb una autonomia i

una independència totals, i decideix en instància administrativa sobre les qüestions

electorals, competitives i disciplinàries esportives de la seva competència establertes per

aquesta Llei i per les disposicions reglamentàries que la desenvolupen.

—2 En l'àmbit disciplinari, el Tribunal Català de l'Esport té les competències següents:

a) Conèixer i resoldre els recursos interposats contra els acords adoptats en matèria disciplinària esportiva pels òrgans disciplinaris de les federacions esportives catalanes, de

les agrupacions esportives i dels clubs o associacions no federats, en els supòsits, la forma

i els terminis establerts per aquest títol i els reglaments corresponents.

b) Conèixer i resoldre qualsevol altra acció o omissió que, per la transcendència que poden tenir en l'activitat esportiva, estimi oportú tractar-les d'ofici, a instància de l'Administració esportiva de la Generalitat.

—3 En l'àmbit competitiu, són competències del Tribunal Català de l'Esport conèixer i

resoldre en última instància sobre els recursos que s'interposin contra les resolucions dels comitès d'apel·lació de les federacions esportives catalanes.

—4 En l'àmbit electoral, són competències del Tribunal Català de l'Esport conèixer i resoldre en última instància administrativa sobre els recursos interposats contra les resolucions de les meses del vot de censura i de les juntes electorals dels clubs i

associacions esportius no federats i de les federacions esportives catalanes, i també contra

les resolucions dels comitès d'apel·lació de les federacions esportives catalanes adoptades per la via de revisió dels processos electorals o de reprovació o censura de la gestió del president o presidenta o de la junta directiva dels clubs o associacions esportius federats.

Article 140. El Tribunal Català de l'Esport pot actuar per a resoldre de manera inapel·lable, mitjançant l'arbitratge d'equitat, les qüestions de litigi de naturalesa jurídicoesportiva no regulades per aquest títol i que li hagin estat sotmeses de comú acord pels interessats.

Article 141. El Tribunal Català de l'Esport és integrat per set membres i un secretari o secretària amb veu i sense vot, tots ells llicenciats en dret i, preferentment, amb experiència

en matèria esportiva. Els càrrecs són honorífics, si bé els membres del Tribunal tenen dret a

rebre les dietes d'assistència a les reunions, les de desplaçament i una compensació per cada penoncia assignada, que ha d'ésser fixada pel Govern.

Article 142. Els membres del Tribunal Català de l'Esport són nomenats pel secretari o secretària general de l'Esport, quatre d'ells a proposta de la Unió de Federacions Esportives

Catalanes i els tres restants a proposta del Consell d'Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya.

Article 143.—1 Un cop designats els membres del Tribunal Català de l'Esport, aquests han

d'elegir d'entre ells un president o presidenta i un vicepresident o vicepresidenta, que han d'ésser ratificats per l'Administració esportiva de la Generalitat.

—2 El secretari o secretària del Tribunal Català de l'Esport és designat pel secretari o secretària general de l'Esport.

—3 El Tribunal Català de l'Esport funciona en ple o en comissió permanent.

Article 144.—1 Els membres del Tribunal Català de l'Esport tenen un mandat de quatre

anys renovables i cessen en el càrrec quan fineix el termini per al qual han estat designats, una vegada s'ha procedit a la designació dels nous membres.

—2 En el cas que els membres del Tribunal deixin d'assistir a les reunions per causa no justificada per un període superior a tres mesos, incorrin en actuacions irregulars manifestes o els sigui aplicable alguna de les causes que impedeixen l'exercici de funcions

públiques, poden ésser suspesos o cessats pel secretari o secretària general de l'Esport mitjançant resolució motivada, a proposta de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya o del Consell d'Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, segons la procedència del membre afectat.

Article 145.—1 En el cas de vacant d'un membre titular del Tribunal Català de l'Esport, es

cobreix de la mateixa manera en què fou designat el membre vacant. Si aquest n'és el

president o presidenta o el vicepresident o vicepresidenta, un cop coberta la vacant, el Tribunal procedeix a l'elecció d'aquell o d'aquest, perquè sigui ratificat pel secretari o secretària general de l'Esport.

—2 Si queden vacants alhora la presidència i la vicepresidència del Tribunal Català de l'Esport, mentre no se'n produeixi la substitució, ocupa la presidència el vocal de més edat i la vicepresidència, el segon vocal de més edat.

Article 146. S'han de regular per reglament les funcions dels membres del Tribunal Català

de l'Esport, les normes de procediment, les competències i les atribucions del Ple i de la

Comissió Permanent del Tribunal, i també el règim d'incompatibilitats. El reglament és aprovat pel Ple del Tribunal i publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Disposicions addicionals

Primera.—1 L'Administració de la Generalitat assumeix, en virtut d'aquesta Llei, les competències anteriorment exercides per les diputacions provincials en matèria d'activitat

física i esport. Aquesta atribució de competències comporta el traspàs dels mitjans

materials i personals afectes als serveis i als organismes corresponents, i també dels

corresponents recursos econòmics, d'acord amb el que estableix la Llei 5/1987, del 4 d'abril, del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials.

—2 Per procedir al traspàs dels serveis i els recursos de les diputacions a la Generalitat s'han de tenir en compte els criteris següents:

a) S'han de traspasar a la Generalitat els serveis i els recursos de les diputacions necessaris per a l'exercici de les competències següents:

1r El foment i la promoció de l'esport envers les entitats esportives, les federacions i els ciutadans.

2n La investigació i la recerca en l'àmbit esportiu.

3r L'assistència tècnica i l'assessorament a les entitats esportives i les federacions.

b) Així mateix, s'han de traspasar a la Generalitat:

1r Els recursos que fins ara corresponien a les diputacions, segons la legislació en matèria

esportiva, per a ésser destinats a finalitats esportives i a la construcció i el manteniment

d'instal·lacions d'aquesta naturalesa, d'acord amb les competències que la dita legislació els atribuïa.

2n Les instal·lacions esportives de titularitat de les diputacions catalanes, sens perjudici que en sigui delegada la gestió en els municipis o les comarques.

c) Corresponen a les diputacions la cooperació i l'assistència econòmica, jurídica i tècnica

als municipis i les comarques, per a l'exercici de llurs competències en matèria esportiva.

Aquestes funcions s'han d'exercir a través del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, pel

que fa al finançament d'inversions en instal·lacions i equipaments esportius de competència

municipal, d'acord amb el que estableix la Llei 5/1987, del 4 d'abril, i d'acord amb els criteris

de coordinació establerts en la legislació d'organització territorial i règim local de Catalunya i

amb els plans i programes a què es refereix aquesta Llei.

Segona. Els particulars, igual com l'Administració, resten obligats al compliment de les

disposicions contingudes en aquesta Llei que els siguin aplicables.

Tercera.—1 Tota persona natural o jurídica que constitueixi o exploti amb afany lucratiu o

comercial un establiment destinat a la pràctica d'activitats físiques o esportives està

sotmesa a les prescripcions d'aquesta Llei que li siguin aplicables.

—2 Correspon a la Generalitat de vetllar perquè els serveis prestats per aquestes persones

s'adeqüin a les condicions de salut, d'higiene i d'aptitud esportiva determinades per aquesta

Llei.

Quarta. El Govern ha d'aprovar, en el termini d'un any a comptar a partir del dia en què va

entrar en vigor la Llei 8/1999, el Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius.

Cinquena. En els processos de licitació que es convoquin per a la gestió i ús de les instal·lacions i els equipaments esportius de titularitat pública, es pot considerar com a mèrit

el fet que els licitadors siguin entitats sense ànim de lucre inscrites o adscrites en el Registre d'entitats esportives de la Generalitat.

Sisena. El Govern ha de dotar els instruments i atribuir els mitjans específics per al foment i

la promoció exterior de l'esport català, de les seves seleccions esportives i la difusió dels

ideals olímpics, amb l'habilitació dels crèdits pressupostaris necessaris en el departament

competent, per raó de la matèria per tal de donar compliment al que estableix aquesta Llei.

Setena. En el supòsit que les instàncies esportives competents reconguin el Comitè

Olimpí de Catalunya, aquest adquirirà la condició d'associació esportiva catalana, d'acord

amb el que estableix aquesta Llei.

Vuitena. El Govern ha de presentar al Parlament un projecte de Llei que reguli l'exercici de

les professions relacionades amb l'àmbit de les activitats físicoesportives i especials en el

territori de Catalunya.

Novena. El Govern ha de promoure a càrrec del seu pressupost l'adequació de les instal·lacions esportives escolars per a l'ús públic fora d'hores lectives. A aquest efecte, ha

de modificar la normativa reglamentària vigent per a donar-hi compliment.

Disposicions transitòries

Primera. Mentre no es farà efectiu el traspàs a què es refereix la disposició addicional primera, les diputacions catalanes han d'efectuar llurs inversions en instal·lacions i

equipaments esportius d'acord amb les previsions i les determinacions del Pla director i dels

programes d'actuació aprovats per la Generalitat de Catalunya, segons el que disposa

aquesta Llei, sens perjudici de l'aplicació immediata de la normativa del Pla únic d'obres i

serveis de Catalunya, pel que fa als recursos destinats a finançar inversions en instal·lacions i equipaments esportius de competència municipal.

Segona. Mentre no sigui aprovat el Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius,

establert i regulat pel capítol segon del títol tercer d'aquesta Llei, la Secretaria General de

l'Esport ha de desenvolupar la seva política d'equipaments i instal·lacions esportius

mitjançant els programes especials d'actuació establerts pels articles 51 i següents

d'aquesta Llei, d'acord amb les directrius del Pla director d'instal·lacions i equipaments

esportius, si aquest ha assolit el nivell de projecte.

Tercera. Mentre no es determini per reglament el mètode de càlcul del percentatge de

participació a què es refereix l'article 12.1 de la Llei 5/1987, del 4 d'abril, del règim

provisional de les diputacions provincials, els recursos a transferir de les diputacions

provincials a la Generalitat han d'ésser com a mínim iguals a les consignacions pressupostàries de l'any 1987,

corresponents als serveis que han d'ésser traspassats

d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

Quarta. Pel que fa als ensenyaments de règim especial, regulats pel Reial decret

1913/1997, de 19 de desembre, el Departament d'Ensenyament i el departament competent

en matèria d'esport han d'elaborar de manera conjunta una proposta de les

competències que sigui pertinent delegar a la Secretaria General de l'Esport.

Cinquena. Les corresponents consignacions pressupostàries del Departament de Cultura i

de la Secretaria General de l'Esport han de

constituir el primer pressupost del Consell

Català de l'Esport